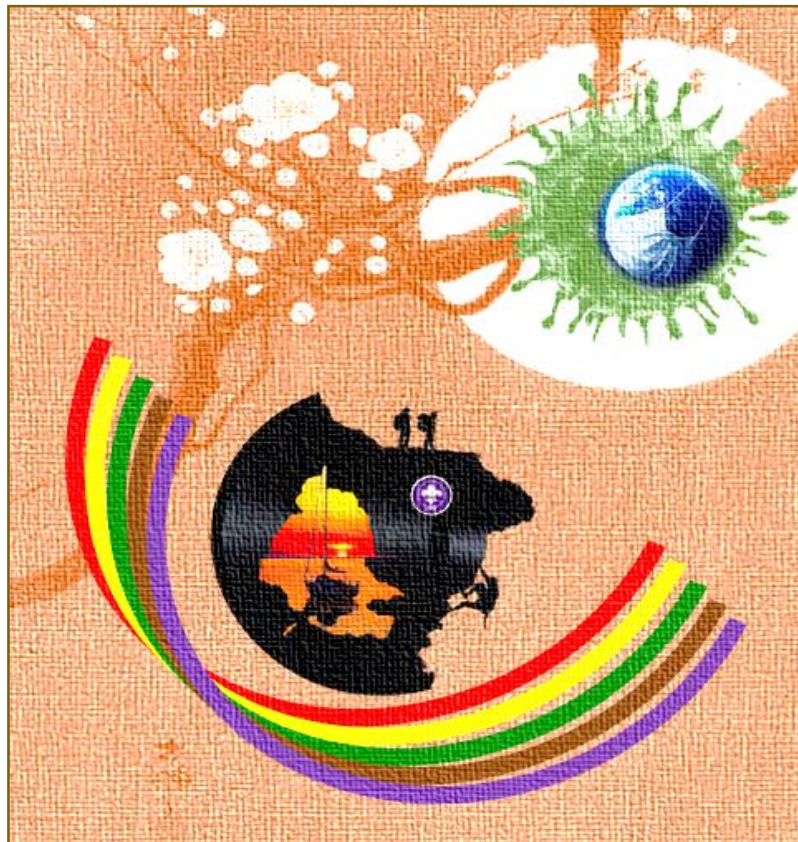

Hương Lạc

TIẾNG NÓI VÀ NHỊP CẦU LIÊN LẠC CỦA HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN 2018 - 2022

SỐ MÙA HẠ 2020

NGÀY 1 THÁNG 7

NGÀY TINH THẦN

TRẦN VĂN KHẮC

Trưởng Trần Văn Khắc (1902 - 1990) từng là một nhà giáo và trưởng đoàn thể dục thể thao tại Hà Nội vào những năm cuối thập niên 1920. Ông được coi là người sáng lập ra phong trào Hướng Đạo tại Việt Nam. Ông có tên Rừng trong sinh hoạt Hướng Đạo là "Sếu siêng năng".

HOẠT ĐỘNG HƯỚNG ĐẠO

Năm 1930 ông thành lập đoàn Lê Lợi, đơn vị Hướng Đạo Việt Nam đầu tiên của người Việt Nam. Trước đó các đoàn Hướng Đạo xuất hiện ở Việt Nam là của người Pháp

Năm 1932, ông vào Nam Kỳ, rồi cùng với các Trưởng Lương Thái, Huỳnh Văn Diệp, Trần Coln thành lập Hội Hướng Đạo Nam kỳ.

Ông có công rất lớn trong việc phát triển Hướng Đạo tại Nam kỳ và được trao tặng Kim Long Huân chương, huân chương cao quý nhất của Hướng đạo Việt Nam, vào kỳ Trại Họp Bạn quốc gia "Giữ Vững" tại Suối Tiên Thủ Đức năm 1970.

Sau Sự kiện 30 tháng 4 năm 1975, ông là thuyền nhân tị nạn và định cư tại thủ đô Ottawa Canada

Tại Hội nghị Trưởng Hướng đạo Việt Nam tổ chức tại Costa Mesa, California vào ngày 2 và 3 tháng 7 năm 1983, Trưởng Trần Văn Khắc được bầu làm Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam đầu tiên tại hải ngoại.

Cuộc đời ông phần lớn gắn bó với phong trào Hướng Đạo Việt Nam mãi đến khi ông mất vào năm 1990 tại Ottawa, Canada.

NGÀY TINH THẦN TRẦN VĂN KHẮC được HĐTU' HĐVN tại Trại Họp Bạn HĐVN Thăng Tiến 6 chính thức quyết định:

Ngày 1-7 hàng năm là NGÀY TINH THẦN TRẦN VĂN KHẮC.

Nguồn Internet

hướng đạo trưởng niên - ăn bó

<i>Liên Lạc số mùa Hè</i>	<i>trang 01</i>
<i>Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc</i>	<i>02</i>
<i>Mục lục</i>	<i>03</i>
<i>Thư ngỏ Văn Phòng HĐTN</i>	<i>04</i>
<i>Thương tiếc - Vĩnh biệt</i>	<i>05</i>
<i>Làng Bách Hợp Tân Hương</i>	<i>07</i>
<i>Tâm thư một Hướng Đạo già</i>	<i>08</i>
<i>Vào Hạ - Biệt ơn Cha Mẹ</i>	<i>12</i>
<i>Gánh Mẹ</i>	<i>13</i>
<i>Nhớ cha</i>	<i>14</i>
<i>Tình Làng Nghĩa Xóm</i>	<i>15</i>
<i>Tản mạn... Lôi thôi</i>	<i>16</i>
<i>Tuổi già thực hiện</i>	<i>18</i>
<i>Trang Thơ : Sóc Lanh Lợi - HĐS Già</i>	<i>19</i>
<i>Điệu hát quê nhà (Tuyển tập Chuyện Việt vui buồn)</i>	<i>20</i>
<i>Câu chuyện của một người già nhưng dành cho các bạn chưa già</i>	<i>24</i>
<i>Rừng Hướng Đạo Trưởng Niên</i>	<i>26</i>
<i>Hướng Đạo Sinh thảo vát</i>	<i>28</i>
<i>Lịch sử là lịch sử.</i>	<i>30</i>
<i>Thông tư HĐTU' HDVN:</i>	
<i> Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc</i>	<i>36</i>
<i> Trưởng lão Hướng Đạo Việt Nam</i>	<i>38</i>
<i> Dòng thơ tháng 4</i>	<i>42</i>
<i> Gợi ý: Những con đường rút lui khi tuổi tác xế chiều</i>	<i>43</i>
<i> Vật nhỏ xiu kia... đã làm được !!!</i>	<i>45</i>
<i> Hỏi đáp HĐTU' – HDVN (Tiếp theo)</i>	<i>47</i>
<i> Mõ Làng – Củi lửa</i>	<i>50</i>
<i> Trang thơ Ý Nga - Tình Hướng Đạo</i>	<i>51</i>
<i> Trang bìa sau – Mùa hè tĩnh lặng</i>	<i>52</i>

PHU TRÁCH THỰC HIỆN

Nguyễn Tăng Bình

CỘNG TÁC TRONG SỐ BÁO NÀY

*phanthanhy - tuệ tâm
cunggiũnguyên - điệp lục
trầntrunghợp - giaole
nguyễnmạnhkym - đất nâu
lêanhđũng - tuệnga
tôvănphước - minh trang
trầnquangthanhttrang
nguyễnrítuệ - hồngsang
trầnnguyễn - trầndại
hồđăng - chibui - v.giang
maingọcường - nhân định
hùngđào - ý nga - gymd
gấuchămchỉ - beotậntâm
madothuhương - bầu chương*

BÀI VỞ, THU TÍN XIN GỬI VỀ:

ĐỊA CHỈ VĂN PHÒNG HĐTN
13502 Paysen Dr.
Westminster, CA 92683
EMAIL : hdtm1822@yahoo.com
ĐIỆN THOẠI : (714) 722-5119 (VPT)
(214) 403-1923 (VPP/Báo LL)
WEB SITE : www.hdtm.net

**CỦI LỬA YẾM TRỢ BÁO LIÊN LẠC XIN GỬI VỀ
TRƯỞNG PHỤ TRÁCH TÀI CHÁNH CỦA BBT:**

Hương Nguyễn.
4119 Lake Cypress Cir.
Houston, TX 77068

NHÓM THỰC HIỆN

*Xuân đức - Gấu chăm chỉ: Ấn loát + phát hành
Tăng bình - Beo tận tâm : Trình bày
Duy đến - Lạc đà bên chí : Kỹ thuật
Mado - Vành khuyên yêu đời : Tài chánh
Vũ chương : Website*

Thơ ngả Liên Lạc mùa Hè 2020

Kính thưa Quý Trường Niên,

Chúng ta đã "trốn" dịch Covid-19 Vũ Hán tính đến nay hơn bốn tháng trời.

Đại dịch toàn cầu làm cho nhân loại đảo điên, toàn thể sinh hoạt của thế giới bỗng nhiên ngừng lại giống như chiếc đồng hồ hết pin tức tưởi!

Việc trả lời cho câu hỏi về nguyên nhân "tại bị" như thế nào về con Virus, không phải là việc của chúng ta! Hướng Đạo Trường Niên. Chúng ta đã sống bằng niềm lạc quan học được từ "Trò Chơi Lớn", tính cho đến hôm nay, chưa có một Trường Niên nào phải Lià Rừng vì con Virus CoVid. Hầu hết đều an vui khỏe mạnh.

Có những Trường đã lià Rừng trong những tháng ngày "cắm túc" đều vì lý do tuổi già hay tai nạn mà thôi! Mọi người tuân thủ "cách ly" bảo vệ mình là điều đáng khích lệ!

Năm 2020 cũng là năm Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam kỷ niệm 90 năm ngày thành lập. "Phong trào" có nghĩa là gió thổi! Mà gió thì có lúc mạnh lúc yếu, lúc ngưng nghỉ, lúc bùng phát trào dâng... Chín mươi năm ấy biết bao lần ngọn gió Hướng Đạo Việt Nam bùng thổi huy hoàng tươi mát lòng người! Nhưng cũng nhiều lúc vượt bao chông gai nghiệt ngã phải chùng xuống. Nhưng Phong trào Hướng Đạo Việt Nam vẫn âm ỉ thổi ấm lòng người và không bao giờ tắt, cũng giống như gió và không khí trên trái đất, là nguồn sống của nhân loại!

Hướng Đạo Sinh Việt Nam hải ngoại chúng ta cũng đang trải qua thử thách bởi cuồng phong nội tại, từ bên ngoài lẫn cả bên trong, từ Trường Già lẫn Trường Trẻ, không loại trừ cả Hướng Đạo Trường Niên. Nhưng ngọn gió hiền vẫn thổi bay ngọn gió độc vì tinh thần Hiến Chương Hội Nghị Costa Mesa. Năm nay cũng là năm kỷ niệm 37 năm thành lập HĐTU - HDVN Hải Ngoại!

Với tinh thần hướng về tương lai, tuy còn bị ngăn cách bởi đại dịch, chúng ta nên hướng về và thực hiện theo Hiến Chương Costa Mesa, cùng nhau chung sức thổi bùng ngọn gió đã thổi suốt chiều dài 37 năm gắn bó! Hãy nhớ câu chuyện "Bó Đũa" để cùng Giữ Vững Niềm Tin!

Toàn thế giới vì những biến chuyển không lấy gì tốt đẹp cũng đang diễn ra. Hướng Đạo Anh Quốc đã chiến thắng không để kẻ xấu di dời hay phá hủy tượng BP là điểm son cần ghi nhớ!

Mùa hè 2020 sẽ là thử thách lòng kiên nhẫn, chí quật cường của mọi Hướng Đạo Sinh còn cùng nhau "CHUNG MỘT ĐƯỜNG LÊN"!

Mọi người hãy cẩn thận trước hiểm họa dịch bệnh, để bảo toàn sinh mạng của chúng ta ... Trường Sóc Lạnh Lợi Lê Anh Dũng có Thơ rằng:

Hướng Đạo Việt Nam chín mươi năm!
Costa Mesa sáng rực ánh trắng rã
Ba mươi bảy tuổi đường hải ngoại
Trường Niên chân cứng... đá vẫn mềm!

Thân Kính Bắt Tay Trái Quý Trường.

Gấu Châm Chỉ / Trần Xuân Đức

 90 năm

HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Nguyễn cầu hương linh Trưởng

TRUNG THỊ

Thanh thản nơi nguồn thật

Thương tiếc Trưởng

RAU - VĂN HÓA

HÀNG PHONG CAO

Hồi chuông vĩnh biệt

Giáo đường nguyện xác chiều nay
hồi chuông vĩnh biệt lung lay linh hồn
câu kinh dìu đến tử môn
những lời thương tiếc có chôn xuống mồ?

Ven đường lá gió đùa nô
một thời áo trắng điểm tô sân trường
bóng ngày xếp lại dư hương
qua rồi cái thuở lược gương tâm cài

Xe ma siết chặt quan tài
người đi tràng hạt bi ai khấn nguyện
đưa người lên cõi thiên tiên
hay ru vào giấc cô miên vĩnh hằng

Đất hoa rơi, cát đá lăn
phủ lên mồ lạnh cách ngăn trần đời
sầu như lắng đọng im hơi
chợt đâu vang tiếng "MẸ OI !" nảo nùng

Trần Đại
Nguồn Internet

LÀNG BẠCH HỢP

TÂN HƯƠNG

Năm 1960, chúng tôi là trưởng HĐ thuộc đạo Tân Bình thường họp đoàn tại đạo quán 75 Phan đình Phùng Saigon. Sau khi họp, chúng tôi vào quán nước nhỏ sau sân quần vợt ngồi chuyện trò, chờ phụ huynh đón Ấu sinh về. Đây là cơ hội chúng tôi muốn hội họp với nhau chủ nhật mỗi tuần.

Đến ngày cúng Ông Táo cuối năm, chúng tôi lập “Làng Tân Bình” tại nhà riêng Tr. Nguyễn Quý Thục ở xưởng dệt Thịnh Phát trong vùng Ngã Ba Cây Thị , Gia Định).

Dân làng có cụ Thượng Vũ Thanh Thông (Phó Đạo Trưởng Tân Bình), ông Tham Trần Đình Chương (LĐT. Trần Bình Trọng, đạo Vị Hoàng, Nam Định), ông xã Ngô Anh Giang (Tráng Trưởng), ông Phán Trần Trung Huân (Tráng sinh), ông Khán Nguyễn Văn Phi (Thiếu trưởng), ông Hương Nguyễn Quý Thục (Thiếu trưởng), ông Phó Trần Trung Hợp (Thiếu trưởng), ông Trương Trần Đình Thủy (Thiếu trưởng), ông Nhiều Lưu Hồng Phúc (Akela), chú Mỡ Trần Trung Phúc (Thiếu phó). Sau, làng có thêm 2 trưởng HĐ nữa là ông Ký Nguyễn Mạnh Hùng và ông Mỡ Trịnh Bá Ngự. Đặc biệt thêm Nữ trưởng vào làng chị Cả Đất Hộ Trần Thị Mai (Tổng Ủy Viên Nữ HĐ), cô Hai Tân Định Lê Thị Thục, cô Ba Bến Thành Trịnh Minh Đỗ Quyên, cô Tư Thị Nghè Đỗ Kim Bích, cô Năm Gia Long Vũ Ngọc Ly, cô Sáu Tao Đàn Trần Đạm Phương, cô Bảy Bờ Rô Trần Lan Anh.

(Xin thưa rằng : Chức tước của các trưởng nam, không thật; chỉ do dân làng đặt để gọi, cho vui. Còn địa danh kèm theo tên các trưởng nữ là nơi đang cư trú tại Saigon. Thời gian này, dân làng còn trẻ, sinh hoạt với các em, chưa ai là HĐ trưởng niên) Tất cả là 19 người HĐ. Dân làng thường gặp nhau ở nhà ông Tham Chương, đường Huỳnh Khương Ninh, Dakao.

Trong kỳ họp làng năm 1961 ở nhà Hương Thục Xóm Gà Gia Định, bên nam đã mặc áo dài, khăn đóng; bên nữ đã áo tứ thân, khăn mỏ quạ. Lần này đặc biệt, dân làng đón Tr. Cung Giũ Nguyễn từ Nha Trang đến thăm. Trưởng tặng tên là Làng TÂN HƯƠNG (Tên một làng chài trong cuốn “Le fils de La Balaine “ của trưởng viết).

Sau 1975, dân làng Tân Hương tản mát nhiều nơi trên thế giới. Xã Giang, Hương Thục, Nhiều Lưu Hồng Phúc và mỡ Phúc lại quê nhà. Khán Phi ở Úc, Phán Huân ở Pháp, cô Ba ở Canada., dân làng còn lại thì ở Mỹ. Không sống gần như trước. Nhưng luôn khát khao được họp mặt. Dân làng thường gặp nhau trong các Họp Bạn Thẳng Tiến. Năm nào cùng nhau du ngoạn Las Vegas với Phán Huân, Khán Phi. Năm 2009, họp tại TT9. Năm 2010, chúng tôi rủ nhau về Vũng Tàu gặp anh chị em sống ở quê nhà. Qua 2011, Khán Phi từ Úc sang rủ dân làng họp mặt tại Irvine CA để giỗ cụ Thượng Thông. Năm 2013, chúng tôi đến họp làng ở nhà ô. Trương Thủy tại Merkel, một thị trấn nhỏ của Texas. Nhân kỷ niệm 50 năm kết hôn của ông Trương Thủy và cô Năm Ly, dân làng lại đến Dallas hội họp mấy ngày, thật vui vẻ và đầm ấm. Năm 2016, dân làng họp tại nhà Mỡ Ngự tại Santa Clara, San Jose.

Dân làng Tân Hương ở tản mát trên thế giới, không được như các làng Bạch Hợp khác, gần nhau. Nhưng vẫn giữ chặt mối giây từ khi còn trẻ 1960 đến nay đã 60 năm.

Phó Hợp 5/2020

Thế theo đề nghị của mấy anh bạn Việt Nam sống ở Hoa Kỳ, tôi được vinh hạnh, từ nơi xa xôi, ngộ đôi lời cùng các anh chị Trưởng và các Hướng đạo sinh, từ nhiều nước, vui sướng tham dự một cuộc Họp mặt truyền thống. Người Việt Nam ở hải ngoại, sống theo lý tưởng Hướng đạo thế giới, nói lên hai điều đáng mừng, liên kết các bạn trong cuộc Họp mặt hôm nay, chứng tỏ một giá trị tinh thần quý giá được bảo tồn, đó là sự tưởng nhớ đến nguồn gốc chung. Không nói đến giá trị tinh thần tươi đẹp của những người Việt gặp gỡ vui cười với những người Việt, và mặc nhiên không bỏ cơ hội để nói tiếng Việt và nhắc nhớ với nhau lắm chuyện, xưa và nay, về quê hương, các bạn lại là thành viên của những đoàn thể có tên gọi khác nhau, nhưng trong đó, Hội hay Liên Hội, Nhóm hay Phong trào của địa phương, nhất định phải có chữ Scout, hay Hướng đạo (HĐ – Scouts abound) hay một tiếng đồng nghĩa, nhắc lại nguồn gốc và lý tưởng chung, cho phép một Hướng đạo sinh, một Scout ở bất luận phương nào cũng có thể, trên nguyên tắc, xem các bạn như là “anh em” đồng chí hướng. Nhưng chúng ta nên cẩn thận, tránh ngộ nhận, đừng lầm từ ngữ với thực tại mà từ ngữ muốn nói lên. Cái gì thật sự liên kết người để có những thực hiện chung, không thể chỉ cần một từ ma thuật hay khẩu hiệu là được rồi. Cho phép tôi giải thích thêm. Như các bạn cũng biết, một bộ đồng phục nói lên một người theo phong trào HĐ nhưng không đủ để làm nên một HĐ thật sự, cũng như tục ngữ đánh thức người mê muội nơi đâu chỉ, danh từ, phù hiệu, hình thức, hào dáng, bao bì. Cái áo dòng không làm nên thầy tu. Ta thử hỏi một cách nôm na hay trắng trợn, khi ta lột đồng phục ra, ta không còn phải theo luật HĐ nữa chăng? Một nhà tu hành, không thể cởi áo dòng – vì trời quá nóng bức và nói “thôi, ta nghỉ tu vài bữa để đi tắm biển đã.” Không thể so sánh hay để ngang hàng sắc phục bậc tu hành với áo quần Hướng đạo sinh, dù cho hai hạng người đều có điểm chung, là đã tuyên xưng giao ước tu thân. Hướng đạo sinh có vẻ tự do hơn nhiều với đồng phục, cái vỏ bọc của mình. Chúng ta thường quên là thứ áo quần HĐ bất cứ ai cũng có thể mặc như vậy; Xưa nay không thiếu gì người hay đoàn thể, chẳng phải Hướng đạo hay xi-cút gì cả, cũng từng dùng áo quần, mũ bốn u, khăn quàng cổ như Hướng đạo sinh vậy, mà chẳng luật pháp nào ngăn cấm, trừng trị, chẳng có bia miệng nào chê cười. Điều không phải để làm như với thứ đồng phục mà một nhà nước hay xã hội trật tự quy định cho một tư cách, một chức năng, chức vụ, hay địa vị nhất định, như đồng phục của cảnh sát, công an, quân nhân, quan tòa, thầy tu .v.v. Cái gọi là đồng phục Hướng đạo từ nguyên thủy không hề có giá trị về tư cách như các đồng phục nói trên.

Năm 1958, Trại trường Quốc gia Tùng Nguyên được thành lập tại Đà Lạt dưới sự điều khiển của Tr. Cung Giữ Nguyễn. Đây là nơi đào tạo hầu hết các Trưởng của thế hệ 1958-1975.

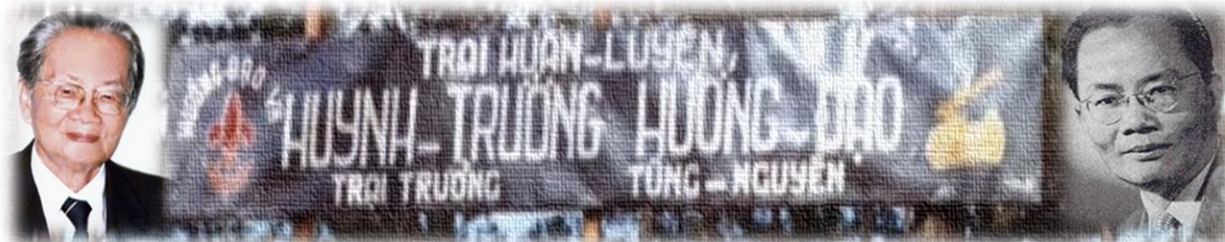
Kiểu áo quần HĐ dùng, không có giá trị gì đối với những người chung quanh mà chỉ do sự đòi hỏi của các sinh hoạt của người HĐ.

Áo quần phải dùng thứ vải dày, như áo quần của người lao động, trong nhà máy hay ngoài đồng áng, vì phần lớn sinh hoạt của người HĐ là ở ngoài trời, nơi bờ biển, đồng hoang, rừng núi. Áo quần phải có khả năng che chở con người khi có tiếp cận bất ngờ với gai góc, đá sỏi, trên đường thám du hay trong các trò chơi, nhỏ, lớn. Áo, khi cần, phải đủ sức chịu đựng để góp phần trong việc làm cán chớ người bị thương từ nơi chẳng có phương tiện nào khác. Sau đó đồng phục mới dùng luôn cho các buổi hội họp, lễ nghi thuần túy Hướng đạo, và khó mà chấp nhận lối dùng một số đồng phục HĐ đi làm hàng rào danh dự chào với bàn tay ba ngón một quan lớn triều đình nào đó (Scout abound viết nghiêng) không phải Hướng Đạo, (trừ khi như đã nói, quan lớn ấy đến dự một lễ Hướng Đạo như Trại Hạp bạn chẳng hạn).

Tương tự như vậy, khăn quàng cổ của HĐ không thể làm bằng tơ lụa cho sang hay đẹp khi chỉ biết nghĩ đến việc trình diễn, phô trương, mà HĐ thường nghĩ đến ích lợi khi cần hơn. Màu sắc của khăn, cũng như màu viền của khăn, vàng, lục, đỏ hay tím, đã được dùng để phân biệt các liên đoàn, đạo, nói lên ngành, ấu, thiếu, tráng của cơ quan HĐ quốc tế. Khăn quàng H.Đ có thể có những công dụng khác, như khi đi trại nhiều ngày, gặp rủi ro, thiếu hay hết dụng cụ, có thể dùng làm dây treo một cánh tay bị gãy hay bị thương. Đối với người Việt, một khăn quàng, khi lỡ không có nồi (và không kiếm được ống tre) có thể dùng để nấu cơm được. Các bạn làm được việc ấy không? Hay đã thử làm lần nào chưa? Có ai đó, trong số các bạn, để đùa chơi, sẽ cười, và la lên: Xưa quá rồi, từ lâu chúng tôi theo chế độ ăn uống Tây phương, không còn nghĩ đến chuyện ăn cơm và nhất là nấu cơm nữa. Nấu cơm có nồi điện rồi. Đi trại, chỉ đem theo bánh mì và thức ăn liền (fast food) không có vấn đề nấu nướng dơ bẩn, mất thì giờ. Nếu có ý kiến như vậy, tôi muốn hỏi bạn ấy dùng thì giờ để làm gì ở trại gọi là Hướng đạo? Tôi nhận thấy không theo kịp thời thế. Xã hội công nghệ hóa, hiện đại hóa làm cho các trang lịch sử tiến hoá loài người bị lật quá nhanh, đến rách cả lề. Tôi không còn ngạc nhiên khi nghe nói chuyện một người Việt, ngũ tuần, tốt tướng, bụng phệ, khi thấy đĩa rau muống luộc trên bàn ăn, hỏi chủ nhà, cũng người Việt, một bạn lâu đời nhưng không được may mắn dự phần cảnh 'phồn vinh giả tạo', "Rau gì lạ vậy, tôi chưa bao giờ ăn thứ này."

Bệnh lãng quên, mất trí nhớ, thường xuyên, hay từng cơn, từng lúc, không dành riêng cho những người già cả, mà hình như đã trở thành một bệnh, hay một cái "mốt" của thời đại, lây lan nơi mọi lứa tuổi, trong nhiều giới. Người HĐ cũng dễ bị vướng, nếu không có, hay không cần, sự giúp đỡ của đám huynh đệ của mình.

Chúng ta có thể quên việc nấu ăn, hay cứu cấp, việc trẻ dùng những phương tiện nghèo nàn, sẵn có để làm những công việc cần cho sự sống còn, là hững hờ thối nát, những trò chơi tháo vát, giúp xây dựng cho trẻ óc sáng kiến kịp thời, trước những cảnh bất ngờ, hay học lại những cử chỉ, hoạt động cơ bản, thiết yếu mà con người tiền sử hay thời đồ đá đã nhờ đến, để sống còn trong cảnh thiên nhiên ác nghiệt, để rồi, có được những thế hệ con người ngày nay. Chỉ nhìn vào một khía cạnh nào đó một lối sinh hoạt nào đó, người ta cho HĐ chỉ là một đoàn đi pic-nic cuối tuần, hay một hội thể dục thể thao, hay ca kịch, hay đám bụi đời, hay gì gì nữa, tùy theo lối đánh giá và điều được thấy của họ. Sai lầm vô hại. Đáng lo hơn là khi người mặc áo quần Hướng đạo, cũng nghĩ một cách phiến diện và nông nổi như thế, hay cũng chẳng biết chính mình vào HĐ làm gì nữa.

Di ảnh Tr. Cung Giũ Nguyên Phụ tá Trại trưởng Trại Huấn luyện Hướng đạo quốc tế Gilwell, Anh Quốc

Vì có trẻ vào là theo lệnh một uy quyền nào đó, bố mẹ, thầy cô giáo. Thật ra, lỗi không phải của người HĐ bất đắc dĩ, lỗi của người lớn, không được biết về nguyên lý HĐ. Xin gia nhập phải là tự ý muốn của đương sự (dĩ nhiên với sự cho phép của gia đình nếu đương sự còn vị thành niên). Nguyên tắc tự nguyện là thiết yếu. HĐ trọng trẻ, vì trẻ cũng là một nhân vị đang hình thành, có tự do và trách nhiệm về thân phận của mình. HĐ là một phương pháp giáo dục, bổ sung (không phải thay thế) giáo dục của gia đình, của học đường, của giáo hội tín ngưỡng của trẻ, giúp trẻ ý thức và đảm nhận bổn phận của trẻ đối với bản thân, không chỉ là thể xác động vật, mà cả phần tâm, thức, tình, cảm, đặc điểm của giống người, nhân đó có bổn phận đối với cộng đồng xã hội, tôn giáo, trẻ đã nhờ cậy và mang ơn.

Giáo dục Hướng đạo dựa trên nguyên tắc tự nguyện, cũng như trên nguyên lý cho từng trẻ một, tùy theo mức độ phát triển tâm sinh lý của trẻ. Việc phân chia ngành cũng theo mục đích ấy. Tổ chức hàng đội tự trị, trong đó trẻ diu dắt trẻ đồng lứa, hệ thống đẳng cấp, hệ thống chuyên hiệu, là những phương tiện đưa trẻ tiến bộ tùy theo khả năng riêng từng trẻ một. Lời Hứa, mà thiếu sinh long trọng tuyên bố, sau khi đã suy nghĩ và tự mình quyết định, đến tuổi tráng sinh, sẽ xác nhận một lần nữa, trong lễ gọi là “lên đường”, có một bảo huynh hay bảo tỷ làm chứng cho ý chí của trẻ, chẳng ai phỉnh gạt, mua chuộc, cưỡng bách, quyết định tự lập và dấn thân, qua nghề nghiệp, gia đình, tôn giáo, trẻ đã có hay cần phải có. Sự giúp đỡ của phong trào, nếu tính luôn thời gian ở Bầy hay Ấu đoàn, không quá 15 năm. Đến tuổi 25, tráng sinh rời khỏi tráng đoàn, và nếu còn ở lại phong trào, là với tư cách huấn luyện viên, quản lý hay chuyên viên của một trại trường, một cơ quan Hướng đạo địa phương, quốc gia, vùng, hay quốc tế.

Thời gian sinh hoạt tích cực có qua đi, người đã “lên đường” cũng cố gắng tiếp tục nuôi dưỡng tinh thần Hướng đạo, theo một châm ngôn của người Pháp nói luôn và dễ nhớ, Scout un jour, Scout toujours, mà người Việt thường tâm niệm, Hướng đạo một ngày, Hướng đạo suốt đời. Người HĐ khác với sinh viên sau những năm đèn sách, và đỗ đạt, nói là đã thành tài, người HĐ không bao giờ xem việc “thành nhân” của mình đã xong. Ở cấp bậc nào, khi có hay không còn đồng phục, người HĐ cũng chỉ theo sự nhắc nhở của châm ngôn mấy ngành nói lại: Gắng sức, gắng sức, gắng hết sức mình, sắp sẵn, luôn luôn sẵn, để giúp ích, giúp ích tha nhân, giúp ích cộng đồng. Giúp ích, không phải trao đổi, bánh ít bánh dầy, giúp vô vụ lợi, không trông đợi gì hết, dù cho là một tiếng cảm ơn. Một hạt giống Hướng đạo được gieo nơi nào, dù khô khan hay ẩm ướt, hạt cũng cố gắng bám đất, mọc rễ, đơm chồi, lớn lên, ra hoa, nở trái.

Các bạn thân mến, những băng khuâng lo ngại vu vơ vừa phơi bày, không ngăn cản hay thuyên giảm nỗi vui sướng của tôi khi nghe có một cuộc gặp gỡ lớn lao như Trại của các bạn. Vui mừng như mỗi khi biết được, bất cứ nơi đâu trên thế giới, phong trào Hướng đạo nói lên sự có mặt hiên ngang của mình, vì chúng ta an tâm và biết ơn, những Hướng đạo sinh, nối tiếp nhau, đã nhận trọng trách mà B-P, người sáng lập, trong di chúc đã trao cho, “Hỡi các tráng sinh, tôi trao tương lai của phong trào Hướng đạo trong tay các tráng sinh.”

Tang lễ Tr. Cung Giũ Nguyên tại Nha Trang Việt Nam

Vui mừng hơn nữa, là sự có mặt của Hướng đạo, trong một thế giới đầy rối loạn, đang mất linh hồn, trong đó, các giá trị tinh thần mà Hướng đạo đề cao và mong cho các trẻ sống theo đó, nhưng giá trị ghi trong Luật Hướng đạo, xã hội ngày nay hình như không muốn biết. Danh dự con người, lời nói, chữ ký, của con người đều bị vứt giở rác.

Trong thế giới của George Orwell, Bộ mang tên Bộ Sự Thật, chính là Bộ Nói Láo! Trong một bối cảnh xã hội nghịch lý, nghịch đời như thế, thật cảm động, đáng thương, đáng kính thay, chú Hướng đạo 11, 12 tuổi, ngây thơ hay dại khờ, như có kẻ nghĩ, trẻ bị nhồi sọ đầu độc hay tuyên truyền xảo quyệt, chú bé dám nói: “Em xin lấy danh dự mà hứa...” hay dám trả bài thuộc lòng: “Điều một, HDS là người có danh dự, ai ai cũng tin nơi lời nói của HĐ sinh...”

Sao chúng ta không cảm động và vui mừng khi còn có những tiếng bé nhỏ thốt lên như vậy trong thế giới vô luân và bất nhân?

Trong lúc bóng đen của ác quái muốn trùm lên địa cầu, phong trào Hướng đạo, nghe theo lời người xưa, thay vì ngồi rủa bóng tối, cố gắng thấp, nơi đây, nơi kia, những ngọn nến, ngọn đuốc, để cho chính mình, hay cho một ai đó, thấy được đường đi, không rơi xuống vực thẳm. Và cứ như thế, ánh sáng nơi nào vì bão tố hay ngu dốt giập tắt, nơi khác đã có, hay trở lên những tia sáng khác nuôi dưỡng lửa hồng. Từ năm 1907, từ khi Robert Baden-Powell lập đoàn Hướng đạo đầu tiên ở Đảo Biển Nâu (Brownsea Island), Anh quốc, đến nay, còn năm năm nữa, là được một thế kỷ (Tác giả viết Tâm thư năm 2002 – Scouts abound), chúng ta hẳn tin tưởng vững chắc hơn nữa nơi giá trị của lý tưởng Hướng đạo thế giới, vì phong trào chủ xướng lý tưởng ấy đã sống lâu hơn những chế độ chính trị tung hoành trong thế kỷ XX muốn tiêu diệt nó, những chế độ dùng hư ngôn, xảo trá, độc đoán, bạo tàn, để bình thiên hạ. Chúng ta hân hoan và hãnh diện, khi có những người Việt như các bạn tiếp sức cho sự sống còn oai vinh và hữu ích của Hướng đạo thế giới, mà Họa mặt của các bạn hôm nay là một bằng chứng xinh đẹp.

Nhưng... rất tiếc cuộc vui ngắn chẳng đầy gang tấc, các bạn phải theo truyền thống, nắm tay nhau làm thành một vòng, một dây thân ái, một mạch nối liền những trái tim, các bạn đồng thanh cất tiếng hát bài ca chia tay Vui mà tạm biệt, nhắc lại lời nguyện bấy lâu ấp ủ, “Sông núi không ngăn tình thương, Mưa gió không lay can trường. Chúng ta hôm nay họp vầy, Giữ chặt mỗi giây.”. Nhưng! Đối với các Hướng đạo, kết thúc nơi đây chỉ là một khởi đầu. Các bạn rời tay nhau, chớ quên, nhé!, trở về với nơi thường trú, trở lại với gia đình, với công ăn việc làm, với những vấn đề nảy khác. Ước chi, các bạn trở về trong tinh thần Hướng đạo tươi sáng lạc quan, và vững mạnh hơn, để ứng phó với những khó khăn thử thách thường nhật mà không một ai được miễn trừ. Các bạn sẽ không thiếu can trường để vươn lên, vượt qua những khó khăn, các bạn cũng sẽ nhờ đến động lực huyền diệu của tình thương, để thực hiện lý tưởng Hướng đạo, giúp ích tha nhân người gần ta và người cần đến ta, góp phần, dù cho là nhỏ bé, cho cộng đồng, nơi các bạn đang sống và thọ ơn. Các bạn, với sự nâng đỡ của đoàn các bạn, sẽ phấn đấu để thực hiện cho kỳ được ý chí sắt đá được nhắc lại cho các bạn qua hai từ làm tên Trại Họp Bạn này: Thăng Tiến. Mến chúc các bạn Thành Công, mà theo Hướng Đạo, đồng nghĩa với Hạnh Phúc, để đôi người chung quanh các bạn được vui lây. Thư bất tận ngôn, ngôn bất tận ý, ý bất tận tình...

Ông Cung Giữ Nguyên (1909-2008): Huynh trưởng Hướng Đạo - Nhà văn - Nhà giáo

Vào đây

Father's Day - Mother's Day

Câu
cho
cha mẹ
thanh niên
chic cho mẹ trẻ
đẹp
trẻ
spia...

Gift

Gift

Gift

Gift

Gánh

Cho con gánh mẹ một lần
Cả đời mẹ đã tảo tần gánh con
Cho con gánh mẹ đầu non
Cả lòng mẹ đã gánh con biển trời
Ngày xưa mẹ gánh à ơi
Con xin gánh lại những lời mẹ ru
Đường đời sương gió mịt mù
Vì con hạnh phúc chẳng từ gian nan
Để con gánh mẹ đừng can
Sợ khi mẹ mất muôn màng gánh ai
Cho con gánh cả tháng dài
Gánh qua năm rông những ngày đắng cay
Cho con gánh cả đôi vai
Thân cò lặn lội sớm mai vai gầy
Mẹ già lá sắp xa cây
Lỡ đâu lá rụng tội này gánh sao
Mẹ ơi sông biển dạt dào
Con sao gánh hết công lao một đời
Bông hồng cài áo đúng nơi
Đâu bằng bông hiếu giữa trời bao la
Cho con gánh lại mẹ già
Để sau người gánh chính là con con ...

nguồn internet
giaole chuyển đăng
mother's day

Ngày Hiền mẫu

Thấm theo từng câu từng chữ....

Cho con gánh mẹ một lần... Cả đời mẹ đã tảo tần gánh con.

Mẹ mất rồi, làm sao cho con được gánh mẹ một lần, được cơ hội để báo hiếu mẹ... !!!

Khi đọc những dòng này nước mắt lại tuôn rơi...!!!

Cha tôi an nghỉ trên đồi
Hoa Bằng Lăng tím rụng rơi quanh mồ
Trên đầu con chít khăn sô
Cha nằm dưới mồ lẳng lẳng sao Cha!

“Còn Cha gót đỏ như son
Đến khi Cha mất gót con lấm bùn”
Lấm bùn chẳng ngại Cha ơi!
Lấm lem cuộc đời thật khổ thân con

Lấy chồng từ độ trăng tròn
Hai mươi bốn tuổi ôm con đợi chồng
Chàng theo tiếng gọi núi sông
Cháu Lạc con Hồng ghi chép sử sanh

Không ngờ trang sử lật nhanh
Nên con phải đành làm kiếp vọng phu
Thời gian thăm thẳm mịt mù
Mười thu rồi cũng có dư một vài

Nỗi niềm con quá chua cay
Giấc ngủ đêm dài Cha hiện trong mơ
Nhớ lại những chuỗi ngày thơ
Mỗi lần vấp ngã con chờ Cha khuyên

Bây giờ vấp ngã triền miên
Cha không còn nữa, lời khuyên không còn
Dù cho Biển cạn non mòn
Lòng con mãi mãi vẫn còn nhớ Cha...

Hồng Sang

VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

NHẬN ĐƯỢC TIN BUỒN

Trưởng LÊ TRỌNG THU
Pháp Danh TRÍ MINH

Hướng Đạo Trưởng Niên XÓM BÁCH HỢP OTTAWA

Sinh năm Canh Thìn (1940)
Tạ thế ngày 25 tháng 4 năm 2020
(Nhằm ngày 3 tháng tư năm Canh Tý)
Tại Ottawa, Canada

HƯỞNG THỌ 81 TUỔI

BAN ĐIỀU HÀNH VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN.
BAN BIÊN TẬP BÁO LIÊN LẠC.
CÙNG TOÀN THỂ HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM.
ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU.

VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

NHẬN ĐƯỢC TIN BUỒN

Trưởng TRÂU VĂN HOA
VINCENTE HÀNG PHONG CAO

Hướng Đạo Trưởng Niên LĂNG BẠCH HỢP QUẢNG TẾ

Sinh năm 1937
Đã li Rừng ngày 22 tháng 5 năm 2020
Nhằm ngày 30 tháng tư năm Canh Tý
Tại North Las Vegas, Nevada USA

HƯỞNG THỌ 84 TUỔI

BAN ĐIỀU HÀNH VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN.
BAN BIÊN TẬP BÁO LIÊN LẠC.
CÙNG TOÀN THỂ HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM.
ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU.

VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

NHẬN ĐƯỢC TIN BUỒN

Trưởng MARIA AGATHA
TRẦN THỊ LẠC

Hướng Đạo Trưởng Niên LĂNG BẠCH HỢP VAN HỒ

Tạ thế ngày 10 tháng 6 năm 2020
Tại Minnesota

BAN ĐIỀU HÀNH VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN.
BAN BIÊN TẬP BÁO LIÊN LẠC.
CÙNG TOÀN THỂ HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM.
ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU.

THÀNH KÍNH CHIA BUỒN CÙNG QUÝ TRƯỞNG

Tr. Nguyễn Công Hùng Hoa Kỳ
Tr. Huỳnh Ngọc Cúc Hoa Kỳ

*Trước sự ra đi vĩnh viễn của
người thân trong gia đình*

VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN
Thành Kính Phân Ưu

Thay đổi nhân sự Làng Bách Hợp Houston.

Trưởng Làng: Hoàng Dũng (713) 2048835
Email trainuocviet04@yahoo.com

Phó Làng. : Trần Quang Tích (713) 2314533
Mô Làng : Đỗ Linh (832) 4353995
Tiên Chỉ : Vũ Mạnh Hùng
Thủ Quỹ : Hạnh Lê

A.A.A...Tinh thần dân thân phục vụ của
Quý Trưởng để cùng chung tay xây dựng
Phong trào Hướng Đạo Việt Nam

Ban Biên Tập trong “ Tình Làng, Nghĩa Xóm ”

Năm 2020 – Mùa Xuân đến với trăm hoa khoe vạn sắc màu, rồi vào hè với những hạt nắng hạ lung linh khắp chốn. Đất trời rộng mở, không gian lòng rộng... vậy mà trong cuộc sống đời thường, trong sinh hoạt Hướng Đạo, trăm ngàn thiên hạ cũng như các anh chị em HDS đồng loạt phải tự trói tay cột chân, tự cách ly, tự nằm nhà... để giữ gìn sức khỏe, bảo vệ an toàn cho bản thân, cho gia đình và cho cả cộng đồng quanh ta khi dịch bệnh do Corona Virus đang lây lan khắp chốn.

Một khoảng thời gian tĩnh lặng đủ dài để Trưởng Niên chúng ta có cơ hội chiêm nghiệm lại những vui buồn trong cuộc đời Hướng Đạo, để tuổi đời đang chắt chùng theo năm tháng nhưng tâm hồn vẫn tươi trẻ, vẫn luôn háo hức, nôn nóng, mong sớm có dịp cùng nhau hội ngộ khi quỹ thời gian của từng người đang ngắn dần.

Ban Biên Tập báo Liên Lạc, may mắn không bị dịch bệnh ảnh hưởng nhiều nên vẫn hoàn thành trách vụ đảm nhận. Trong “ tình làng nghĩa xóm ” BBT xin kính chúc Quý Trưởng Niên luôn vui khỏe, bình an và nhiều may mắn, đồng thời cảm tạ những đóng góp về mọi mặt của quý Trưởng dành cho báo Liên Lạc.

Thân Kính

Trưởng Ngọc Anh, chi nhánh Trưởng CN Đức, sau khi “gom ý kiến” của các Trưởng, đã quyết định dời trại Bách Hợp (BH) thường niên của CN sang năm sau. Lý do (đại ý): Sức khỏe của các em, gia đình cùng thân hữu, và cả của các Trưởng, là trên hết. Không ai lại dám coi thường, xem nhẹ “đại dịch Corona” này. Hiện nay có thể nói “nó” là vấn nạn của cả thế giới mà trong đó những gì xảy ra với nước Đức chỉ trên dưới một tháng, cũng khiến người... chóng mặt luôn! Quyết định của Trưởng Ngọc Anh làm anh chị em... thờ phào, nhẹ nhõm! Bởi vì tập trung số (tuy không thật) đông như vậy mà rủi ro nào đó bị lây lan, bị mắc bệnh dịch, (bởi lẽ đâu chỉ ở trong trại...) không khéo xui xẻo... chết vì dịch, mà bình dân như tôi thường nói... gọn là “mắc dịch” rồi sau đó... “chết dịch” thì quả là đại xui. Gà Lôi tui chưa muốn... “chết dịch”!...hihihi.... Chuyện trại BH coi như xong, tui chợt nhớ đến trại Thăng Tiến 12, không biết sau cùng rồi Trưởng Thúy Định và ACE, tuy thật ngoài ý muốn, cũng sẽ có quyết định giống như trại BH, dời trại lại khi khác... cho an toàn, không thấp thỏm chằng (?)... Bên Úc cũng đã có người chết vì dịch rồi! Thật tình Gà Lôi tui cũng lưỡng lự việc tham dự trại TT 12, nhưng vì để ủng hộ tinh thần lẫn nhau, khoảng 60 đến 70 phần trăm sẽ cố gắng thu xếp lên đường. Nay thì ngược lại, bởi đại dịch Corona làm... ngại đi ra khỏi nhà! Nhắc đến trại TT, tui lại không quên một hai “hạnh ngộ đưa đến (y như là “bất ngờ gặp bí kíp!”... hihi)” khi dự trại. Một lần trong khoảng thập niên cuối thế kỷ XX và sau đó, đầu thế kỷ XXI ! Thiệt tình mãi đến nay, Gà tui vẫn không thể nhớ tên cũng như hình dáng anh em HĐ nào đã nói! Chuyện là... đang lui tới, lang thang trong đất trại (TTIII năm 1990) coi các em sinh hoạt và rồi ngồi nghĩ chung chung

cùng anh chị em bởi cũng... thắm mệt. Một em bên cạnh quay sang nói, trại vui quá anh hả?

Tui nói, trại HĐ mà!... Em nghe nói ngày trước trại Giữ Vững của Hội HĐVN mình cũng thật không thua gì, anh cũng nghĩ vậy không? À mà anh có đi trại đó không? Em thì lúc đó còn con nít lắm, đâu biết HĐ gì đâu... sau này lớn lên nghe anh của em nói lại thôi mà em cũng háo hức... hãnh diện Hội HĐVN mình! Em thấy sao mình không làm lại Hội HĐVN rồi tổ chức như Giữ Vững không oai hơn sao? À mà anh chưa cho biết là có đi trại đó không, còn trại... gì gì tiếp theo nữa đó... em quên mất... Tui trả lời là cũng có dự trại em hỏi .v.v. Em nói tiếp, bây giờ các anh lập lại Hội HĐVN là em... ủng hộ hết mình! Em Nữ kể bên, ngồi nghe nãy giờ cũng lên tiếng, em cũng vậy! Gà tui nhìn hai bạn trẻ, ui chao ơi, sao... hai đứa gái đúng “chỗ ngứa” của mình dzậy cà? Trong lứa tuổi chưa “Tri Thiên Mệnh”, nghĩa là chưa tới 50, “máu... Kha còn” nên hăng lắm, thế nhưng lúc đó cũng chẳng nhiều thời gian mà nghĩ ngợi, tuy lời các em nói... vẫn như bên tai! Khi về lại Đức, trong một lần họp Trưởng, nhân lúc giờ nhàn rỗi, Gà tui bỗng dựng nhớ lời các em đã nói ở trại TT (ngay sau đó tui cũng đã thuật lại cho anh Trưởng chung lều, nhưng chưa... đi đến đâu!), kể lại cùng anh em rồi “cao hứng” cho rằng anh em cũng tán đồng là nên bắt tay ngay, tui xung phong nghe theo xếp đặt của anh em... Rồi tui nói một hơi, mình sẽ kêu gọi các nơi như Hòa lan, Pháp, Ý, Na Uy, Bỉ...cùng kết hợp chung thì lo gì Hội HĐVN chúng ta không oai phong trở lại...! Đang “cao hứng” như thế mà bị xìu xuống khi một anh hỏi tui nghĩ sao mà “hồ hởi” chuyện này? Anh Gà tính làm gì và làm sao? Cái Hội HĐVN của anh... ở đâu, ở Đức? Hợp pháp, điều này ai cũng rõ là không khó. Chỉ cần

khoảng 5 đến 7 người kết hợp, có nội qui nội lệ là có thể xin lập hội, như hội đồng hương, hội giúp người già ...và sau khi cứu xét hội đủ điều kiện, chính quyền sở tại sẽ cho phép ngay, nhưng chớ quên, tên hội sẽ phải viết theo tiếng bản xứ... (mình thì muốn ghi tên bằng chữ Việt!), còn nếu chỉ cần trong nội bộ chúng ta, không cần... khai báo với chính quyền sở tại, coi chừng “quyền rơm vạ đá” đó! Hay anh Gà cho rằng “sau đó mình xin HĐTG... không treo nữa, nghĩa là... trả lại cái hội viên 64 của mình” như có lần anh kể là “... Hội HĐVN các anh chỉ bị treo thôi...” Chưa nói đến việc anh sẽ trả lời ra sao khi bị hỏi Hội HĐVN các anh... nằm ở đâu: ở Đức, ở Hoà lan .v.v. mà không phải ở VN? Anh Gà ơi! Anh có nghĩ là ... “Hội viên thứ 64 của chúng ta” đối với HĐTG sẽ bị treo cho đến khi nước VN trở lại thể chế VNCH mới hy vọng đặt lại vấn đề và điều này, trước mắt, có thể chẳng hay sẽ bị... đóng băng luôn? Chính anh cũng biết và đã nói với anh em: HĐTG chỉ công nhận Một Hội HĐ trong mỗi quốc gia. Nếu có nhiều hội thì phải kết hợp nhau lại để được thừa nhận là Liên Hội và đối với HĐTG, tên các hội kết hợp phải được ghi rõ ràng, thí dụ Liên Hội HĐ Đức (DPSG, VCP, BdP), Liên Hội HĐ Pháp cũng phải ghi tương tự như thế... may mà các nước này không dành “độc quyền danh xưng HĐ” cho riêng một hội HĐ nào! Hiện nay khắp các nơi, anh chị em mình đã nghe theo lời khuyên của các Trưởng đàn anh, ghi danh với HĐ bản xứ... như vậy việc tái lập Hội HĐVN ở những xứ sở này mà anh Gà cũng... “tán thành không suy xét?”

Dĩ nhiên không ai có thể nói trước rằng mọi chuyện liên quan đến HĐ chúng ta sẽ không bao giờ...thay đổi, thế nhưng đến khi đó, nghĩa là phải thay đổi, tất sẽ... có cách giải quyết thôi: “cùng tất biến, biến tất thông mà”... Gà tui... im luôn, tuy (giống chuyện chường ...), vẫn chưa “khẩu phục, tâm phục”, lại được nhắc là “coi chừng... nuốt dây thun!” (Mèn ơi!) Cứ tưởng chuyện này đã qua luôn vì không

còn ai nói đến, nhưng thật không ngờ! Đầu thế kỷ XXI, cũng ở trại TT (TT 7 - 2002), một hôm trong lều dùng ngồi ăn chung toàn trại, chỉ còn lại năm bảy anh em không còn... trẻ, Gà tui thì cũng đến cái tuổi “Tri Địa Mệnh” (... không Tri Thiên Mệnh... nữa), nôm na cái tuổi chậm chậm coi mình sẽ... nằm chỗ đất nào... hihihi... Chuyện trò giữa chúng tôi bỗng dừng lại khi một anh chép miệng, trại TT luôn làm tôi nhớ đến các trại Giữ Vững, Tam Bình của HĐVN, Hội HĐVN ngày nào, tiếc thật! Đôi ba anh em cũng... chép miệng như là tiếc quá, tiếc quá... Gà tui lắng nghe xem có giống như trước kia Gà từng bị cảnh cáo “coi chừng nuốt ...!” Trong cái không khí nóng nực, một anh, à phải nói một Trưởng, cất tiếng vừa... chắc nịch, vừa đủ nghe. Quý Trưởng có nhớ lời của Trưởng Lazslo Nagy, TTK của VP/HĐTG lúc đó, khi HĐTU’- HĐVN được thành lập năm 1983 ở Costa Mesa? Tôi nhớ đại ý Trưởng khuyên chúng ta rằng: Hãy khơi bùng ngọn lửa từ đóng tro, không nên ngồi đó ôm đóng tro... Ngọn lửa được khơi bùng lên đó là HĐTU’-HĐVN. Đóng tro kia là HỘI HĐVN ! Tại sao anh em mình không cùng nhau làm cho ngọn lửa ngày một sáng rực thêm, không phụ lòng các Trưởng lão thành truyền lại, mà cứ muốn ôm đóng tro mai một kia? Anh em không hay là vẫn chưa thật sự cảm nhận tâm huyết của quý Trưởng khi mà, thật kính ngưỡng thay, quý Trưởng đã Khơi Bùng Ngọn Lửa từ đóng tro để chúng ta có và giữ vững niềm tin, không sợ mất điểm tựa khi mà tất cả trở nên ...vật đổi, sao dời rồi rã...! Trong... tích tắc đó, Gà tui như “ngộ” ra! Từ nay “chỗ ngựa” không còn, sẽ không để bị lôi cuốn vào chuyện “vẽ hình, bắt bóng”. Cái đang có trong tay không quý trọng, tô bồi mà chỉ lo chạy tìm “ảo giác!”... Càng đi họp càng biết nhiều, càng đi trại càng thú nhiều...

Cám ơn anh Trưởng...“không chân dung”, nhờ anh mà Gà Lôi tui... chưa “nuốt dây thun”, không thì “chít cần đai”, chết tiêu rồi.....hihihi...

Gàlôi (thôi) Xứ Đức – 04.3.2020

LÚC VỀ GIÀ MÌNH SẼ CỐ GẮNG THỰC HIỆN:

3 QUÊN - 4 CÓ - 5 KHÔNG - 6 VI!

BA QUÊN

- * Một quên mình tuổi đã già
Sống vui, sống khỏe, lo xa làm gì.
- * Hai là bệnh tật quên đi
Cuộc đời nó thế, việc gì nhọc tâm
- * Ba quên thù hận cho xong
Ăn ngon ngủ kỹ để lòng thanh thoi.

BỐN CÓ

- * Một nên có một gia đình
Vì không – homeless – người khinh lễ thường
- * Hai cần phải ở nhà riêng
Đói no cũng chẳng làm phiền dâu, con
- * Ba là trương mục ngân hàng
Ít nhiều tiết kiệm an thân tuổi già
- * Bốn cần có bạn gần xa
Tri âm, tri kỷ để mà hàn huyên.

NĂM KHÔNG

- * Một không vô cơ bán nhà
Dọn vào chung chạ la cà với con
- * Hai không nhận cháu để trông
Nhớ thì thăm hỏi bà, ông, cháu mừng
- * Ba không cố gắng ở chung
Tiếng chì, tiếng bác khó lòng tránh lâu
- * Bốn không từ chối yêu cầu
Ít nhiều quà cáp rẻ, dâu, cho mình
- * Năm không can thiệp nhiệt tình
Đời tư hay việc riêng phần của con.

SÁU VI Bác sĩ tốt nhất trong đời:

- * Ánh nắng mặt trời
- * Nghỉ ngơi
- * Thể dục
- * Ăn uống điều độ
- * Tự tin
- * Bạn bè

Cuối cùng luôn xác định TƯ TƯỞNG:

“Sinh - bệnh - lão - tử” là quy luật ở đời, không chống lại được.

Khi thần chết gọi thì thanh thản mà đi. Cốt sao sống đàng hoàng để không hổ thẹn với lương tâm và cuối cùng đặt cho mình một dấu **CHÂM HẾT THẬT TRÒN**

*Nguồn Internet
Hùng Đào chuyển đăng*

Tưởng!

*Bóng Xuân vừa thấp thoáng quay về
 Thiên tai đại dịch bỗng tứ bề
 Nhân loại thế gian như ngừng thở!
 Trốn dịch Cô Vi dài lê thê!
 Hai mươi hai mươi là bốn nút (2020)
 Đại loạn "màu da" thật nặng nề
 Lịch sử đem vùi thiêu trên lửa
 Đạo lý kỷ cương loạn hôn mê!
 Phe đảng to hơn lòng yêu nước
 Tham quyền quên hết mọi lời thề!
 Hướng Đạo Trưởng Niên tùy tâm tưởng
 "Một trò chơi lớn" mặc khen chê!*

*Em Cô Vy đang nhảy điệu mambo
 Mấy tháng trời em chưa thấy chán
 Lốp tuổi già trông đã ngao ngán
 Corona tìm "cụ lão" yêu đương!
 Lốp Trưởng Niên Hướng Đạo vẫn đời
 thường
 Sống an lạc dù nằm nhà cầm túc!
 "... Trước khó khăn vẫn vui tươi" mọi
 lúc
 "Quý thời gian" vẫn lướt nhẹ bên mình!
 Hướng Đạo Sinh luôn đón ánh bình
 minh
 Là Hướng Đạo hãy hát vui an lạc!
 Em Cô Vy sẽ có ngày tan xác
 Ta sẽ bên nhau cùng ca khúc sum
 vầy!*

THÂN

*Năm nay ta chẳng được hát ca
 Cùng nhau sum họp khắp gần xa
 Cầm túc trong nhà bao ngày tháng
 Chẳng dám thăm nhau dù gần nhà!
 Hướng đạo Trưởng Niên đều thanh thân
 An tọa trong hang với cháu con
 Gia Đình-Làng-Xóm đều khỏe mạnh
 Thọ thọ khang khang vẫn vuông tròn!
 Chúc chúc nhà nhà câu trường thọ
 Khỏe khỏe an an dạ chẳng sờn
 Hẹn hết thiên tai ta lại gặp
 Đá mòn nhưng dạ vẫn sắt son!*

22-5-2020
 Sóc

Sóc lan lợi
 tháng 7 năm 2020

Minh Trang - Munich

Trích tuyển tập: “ Chuyện Việt Vui Buồn ”

Vui đời HD - Sinh hoạt đời thường

của nhà văn Hương Đạo Trưởng Niên - Chi Nhánh Đức: Oanh Oanh Hùng Khí - Nguyễn Thị Minh Trang

Tờ lịch cuối tháng lại rơi.

Tháng Ba lặng lẽ đi qua.

Bà Tư đi tới đi lui nhìn chăm chú vào tờ lịch mới, bất giác bà kêu lên:

Mới đó mà lại tháng tư, mới đó mà đã mấy chục năm rồi.

Nhớ tháng tư năm nào của một ngày vật đổi sao dời. Thời gian thuở ấy Bà Tư còn thật trẻ. Bà nhớ như in trong lòng thằng hai mới lên một còn ông Tư thời trai tráng hay ở trần khoe với bà nơi cánh tay có hai con chuột nhỏ tới cái bụng săn cứng bắp thịt nổi lên như những trái chanh bé tí hơn ...tròn trịa dễ thương. Mỗi đêm nằm cạnh ông bà đều xoa xoa lên cái bụng trần như tỏ lộ niềm yêu thương của bà đối với ông tràn đầy như bát nước.

Cái hạnh phúc nhỏ nhoi bên chồng và đứa con đầu lòng chưa được bao lâu thì đập dồn nơi nơi người dân bỏ chạy, bỏ hết cửa nhà, bỏ tất cả những gì họ đang có trong tay. Chạy đi đâu? Không cần biết cứ hè nhau bỏ chạy.

Cái quán nhỏ của bà cũng chẳng mấy ai thiết tha lai vãng, nhìn quanh đâu đâu cũng những gương mặt đăm chiêu, lo âu. Ai cũng

muốn kê cạnh chiếc radio để nghe ngóng... chỗ này mất chỗ kia bỏ ngõ. Ông Tư đi đi về về bản tánh ít nói của ông dạo này hình như ít thêm lên. Giá mà không có thằng hai thì hình như căn nhà này không có bóng người cư ngụ.

Năm tháng dần qua.

Ông bà Tư và đám nhỏ đã ở đây, đã gọi nơi này từ lâu lắm là quê hương thứ hai của mình. Quê hương thứ hai hay là quê hương cho những người không còn một lối quay về nơi chôn nhau cắt rún.

Hoa xuân tàn rồi hoa xuân nở. Hoa ở đây là những bông tuyết trắng giăng đầy, chẳng những phủ kín lối đi về hàng ngày của bà Tư mà còn phủ kín tâm hồn ông bà Tư lâu nay.

Mùa hạ cũng vậy. Đã bao lần hạ đến bao lần hạ đi nhưng mùa hạ ở đây cũng nào có giống quê nhà với đầy hoa phượng đỏ thắm, mùa hạ ở đây với du khách nườm nượm ghé thăm. Họ rời nhà đi tìm những phút giây thanh thản sau một năm vật lộn với công việc làm và căng thẳng trong đời sống thường nhật.

Rồi mùa thu đến.

Khi nhìn những chiếc lá vàng bay bay rơi rụng, khi những thân cây từ từ trơ cành, đám chim vẫn thường làm tổ nơi cửa sổ cạnh mái hiên nhà của bà Tư cũng rời bỏ nơi này bay đi tìm chốn ấm áp. Hoa cảnh ngoài sân, đám ớt bụi hành cũng trở nên u sầu thì bà Tư lại lụi cụi với ông đi quét lá vàng, hốt đất cũ rồi thay nhau mang đi đổ.

Mùa đông, mùa gió hiu hiu mà lạnh căm căm với màu xám xịt của đất trời. Với heo may buồn và đầy nhung nhớ thoáng thoáng tới lui làm bà Tư cứ mãi suy nghĩ băng quơ.

Đó! Những gì ông bà Tư đã sống và đã ôm ấp từ bấy lâu nay.

Ở đây, người ta được ăn được nói. Được toàn quyền đi tới đi lui. Cái cảm giác an toàn vào ban đêm đã làm bà Tư không còn lo sợ như những ngày đầu mới đến. Bà không còn nhắc ông phải nhỏ tiếng và ngó trước ngó sau. Nhưng lâu lâu bà vẫn còn mơcơn mơ đi về thăm căn nhà cũ. Nhà buồn hiu, quanh quẽ và vắng làm sao. Nhìn cái cửa chính thường xuyên khi xưa bà vẫn ra vào nay đã hư hỏng đến độ thảm thương, lần chân leo lên căn gác nhỏ tiếng kêu ọp ẹp hình như lớn hơn cơ hồ lớp ván cũ mềm đang chờ và rơi xuống sàn nhà ...bà giật mình thức dậy. Cũng có lần bà Tư chạy trốn chết trong cơn mơ vì bà sợ người công an thấy được mình sẽ xét giấy tờ và ... bắt kẻ vượt biên...

Cứ như thế mà trải qua bao năm dài.

Một lần đọc Một Nửa Đồi Hư của nhà sưu tầm đồ cổ nổi tiếng Vương Hồng Sển tới đoạn ông đi mới có mấy ngày ra Huế mà ông nhớ nhà Sài Gòn ..tới đứt ruột đứt gan. Ông nghe chim hót ngoài sân mà cũng muốn hình dung và hỏi chim hót giọng Huế hay giọng Sài Gòn? “..... Sáng hôm

sau, còn nằm trên giường nghe bầy sẻ trên cây ngay cửa sổ kêu rân, khiến nhớ nhà ghê, chim sẻ bắt cứ nơi đâu cũng chót chét một giọng, không giọng Huế, giọng Sài Gòn gì cả. Ngày thường không để ý, nay vừa xa nhà mấy hôm đã khắc khoải và phân biệt nọ kia.....

(Hơn Nửa Đồi Hư, Vương Hồng Sển, trang 441- 442).

Bà Tư ở đây cũng đã nghe hoài mỗi mùa xuân.

Đàn chim nhỏ mỗi khi nắng ấm là quay trở lại, chúng chào hỏi bạn bè thân quen cũng tay bắt mặt mừng thì phải. Bằng cứ là mỗi sáng sớm mờ sương, cảnh vật còn ngủ yên và con người cũng còn trùm kín trong chăn ấm. Nhưng đám chim con đã lồi hàng xóm chúng nó thức dậy ríu rít chào nhau, hỏi han mạnh khỏe thế nào. Bất giác những lúc ấy, bà Tư cũng muốn đám chim con ấy hót cho bà nghe một giọng điệu quê nhà... rồi bà lại tự trách

mình vẫn vợ, rõ là lắm cảm.

Điều quê nhà là quê nhà nào? Quê nhà Việt Nam, quê nhà nơi đất khách, hay quê nhà là thành phố Đà Lạt xa xưa? Nơi đó ngày xưa có bé Tư bé bông, sống an nhàn đầy ắp kỷ niệm?

Ừ! Giá mà ước được điều ước này, bà Tư sẽ xin đám chim con đang hồn nhiên vui vẻ kia một lần hót cho bà nghe ...điệu hót Đà Lạt.

Mà điệu hót Đà Lạt ra làm sao?

Kệ đi! Cứ hót đi, tiếng hót sẽ cho bà biết ngay điệu hót quê nhà.

Còn ông Tư?

Bây giờ ông Tư cũng già lắm rồi. Nói như người xưa là thất thập cổ lai hi... chưa tới đâu nhưng bất chước Nguyễn Công Trứ ông Tư cũng hay ngậm nga:

Tứ thập niên tiền....nhị thập bát.

Rồi ông quay qua bà Tư hỏi nhỏ như vậy là tui trẻ hay đã già quá chời hả bà?

Ông chưa già lắm đâu, mỗi lần ăn diện đi đâu xem ông cũng còn lảng lẩy rồi thì cũng chính tay bà âu yếm lựa từng chiếc cà vạt, tự tay bà thắt lên chiếc cổ áo sơ mi của ông đã là thẳng nếp, từ đôi vớ, đôi giày....nhất nhất bà Tư đều

cũng muốn tự tay mình chăm sóc cho ông.

Bà trân quý, yêu ông chăm sóc ông như những ngày đầu mới về ở với nhau. Bà cứ nhắc hoài cái điệp ngữ giá mà không có cái tháng tư này hả ông thì mình giờ này chắc chắn sẽ là ông bà ngoại hay ông bà nội rồi

Đám trẻ ở đây ăn học thành tài rồi đi ra làm việc, làm việc rồi thì phải siêng năng. Cái thời buổi gạo châu củi quế này hăng xướng lên xuống như nước thủy triều cho nên tụi nhỏ cũng phải lo lắng cho nôi cơm nên chuyện gia đình con cái bỗng nhiên trở thành chuyện quan trọng ...thứ hai. Bà Tư lại thì thâm trách cứ giá mà đừng có tháng tư này nhà mình cũng cơm canh ngày hai bữa mình ở nhà coi cháu thì tụi nhỏ sẽ nhẹ gánh bớt phần nào.

Ba đứa nhỏ, hai đứa mang qua từ khi bé xíu, đứa út thì sinh ra ở đây. Từ khi còn bé cả ba đều được nuôi nắng nung niu.... vậy mà giờ đã lớn khôn và rời gia đình bao năm dài

không đếm được. Lâu lâu nhớ đám nhỏ ông bà lại khăn gói đi thăm. Có khi đám con lại đón qua đi thăm rồi du lịch ngắn ngày. Nhớ các con, bà Tư thầm cảm ơn trời phật đã cho ông bà thân cây với nhiều trái ngọt. Đứa nào cũng hiếu để dễ thương.

Những cây trái này không giống như năm xưa với chuyện kể rằng giống quýt trồng ở Giang Nam thì ngọt, mang sang xứ khác thì trái nhỏ lại chua. Với bà Tư thì giống quýt ngọt mà ông bà đã chăm sóc nâng niu, mang đi từ nơi quê nhà xa xăm kia còn thêm một giống quýt ... gầy ở xứ người vậy đó mà ba cây đều ngon ngọt hài hòa. Có phải chăng là từ tay người ươm mầm, từ tay người chăm sóc, tưới tẩm phân bón đất đai là những điều kiện tiên quyết để sinh ra trái ngọt?

Chuyện kể năm xưa cũng giống bây giờ nơi xứ người, cũng là phong thổ, cũng là văn hóa văn minh xa lạ, kỹ thuật, kỹ nghệ tân tiến so với quê nhà mình họ đi quá là xa cho nên mình nhắm mắt chạy theo mà quên mất lối về hay là mình muốn cho mau mất màu da vàng, mất mái tóc đen và mất luôn cái mũi tẹt nên mình phải biến đổi cho nhanh?

Bà Tư vẫn hay nhắc chừng đám nhỏ, các con cũng biết mà. Xứ Đức có nhiều cái mà mình phải học, họ rất đúng giờ, sạch sẽ, siêng năng nhưng song song với những điều trên văn hóa Việt cũng phải giữ gìn. Cũng tại tháng tư đen mình mới bỏ xứ mà đi chớ nào là phải chỉ vì miếng cơm manh áo. Hãy ngẩng cao đầu và hãnh diện mình là người Việt nha con.

Bây giờ bà Tư đã mãn nguyện rồi, bà hay nói với ông là bây giờ bà chỉ còn chờ và đi về quê nhà thăm một lần. Ông Tư cười cười chuyện đó có gì là to lớn đâu, một ngày nào đó mình sẽ đi.

Dĩ nhiên hai ông bà sẽ đi về một chuyến. Bà nhất định về Đà Lạt và ghé thăm căn nhà nhỏ khi xưa. Chắc chắn đám chim con vẫn làm tổ trên cành cây bên mái hiên nhà và bay tới bay lui ríu rít. Chắc chắn nó sẽ hót giọng điệu quê nhà mà lâu nay bà vẫn nằm mơ và nghe thật êm tai.

Một ngày không xa lắm hả ông?

Ông Tư ậm ừ rồi đưa hai bàn tay đầy sạm nâu với những đốm da mồi rồi nheo nheo gỡ mắt kiếng như mỗi lần muốn nhìn vật gì gần trong gang tấc. Ông tránh trả lời câu hỏi của bà nhiều lần lắm rồi. Bây giờ mình già lắm rồi, cái gì tới thì tới bà tính toán làm chi cho mệt thân. Cứ một ngày bình an là mừng một ngày, ông đã tìm quên những nhưng nhớ quê hương từ khi về hưu đến nay trong bố vải, khung hình và màu sắc. Ông vẽ những hình ảnh ở quê nhà, ông đem những ngày tháng ở quê nhà vào trong tranh. Những tấm tranh như: Trắng trên xóm nghèo, Phố xưa, Trăng lạnh, Chờ đợi, Qua cầu tre...vv..vv..

Mỗi ngày ông bận rộn với màu sơn, cọ. Ông hay nói với bà Tư đó là cách để đầu óc thanh thoi và quên đi những nhớ nhung.

Tháng tư buồn.

Đã nhiều năm rồi, nhiều lần réo gọi tháng tư như muốn ông bà Tư đừng bao giờ được phép quên ngày tháng này. Một lần đổi đời sao mà buồn như những mùa đông giá buốt ở đây.

Tiếng gió rít qua song cửa, mùa đông đã chấm dứt từ lâu. Hương xuân đang nhẹ nhàng đến bên mình, bộ mặt u buồn của những ngày lạnh lẽo đã mất tan đi vào mây khói. Hoa lá trở dậy, cây cảnh vươn mình. Những chiếc áo dày cộm nặng nề của mùa đông đã được xếp lại. Bà Tư cũng đã soạn cho mình và ông Tư những bộ quần áo nhẹ và màu sắc sáng sủa cho những ngày sắp tới.

Tháng tư năm nào mặt mày ngơ ngáo tay xách nách mang.

Tháng tư năm nào mơ và chờ một bến bờ tự do đón nhận đám người bỏ quê hương xứ sở ra đi.

Tháng tư, tháng tư cứ tiếp diễn như một chu kỳ chấm dứt rồi lại khởi đầu.

Đọc lại bài thơ Quê Hương Là Chùm Khế Ngọt nghe sao mà xót xa:

Nghe mãi quê hương chùm khế ngọt
Ngoài sân chim hót rộ mùa xuân
Bếp lửa nhà ai reo tí tách
Má hồng thiếu nữ đáng băng khuâng.

Đọc mãi quê hương chùng khế ngọt
Mẹ ru như rót mật vào lòng
Mặt trời soi rộ dòng sông nhỏ
Lấp lánh vàng trăng đêm sáng trong.
Nhưng:

Đã thấy quê hương chùng khế đắng
Trẻ thơ chân sáo vắng đến trường
Hố rác, đầu đường hay cuối ngõ
Áo tơi, da bọc rữ dầm sương.
Còn nữa quê hương chùng khế chát
Tổ tiên chinh phạt mấy nghìn năm
Bây giờ từng tác từng tác mất
Bụi ngùi hổ thẹn kẻ ghé thăm.
Xót xa quê hương chùng khế chua
Trữ nặng trên cây trái được mùa
nên:

Lê, Lý, Lưu, Mai, Lan, Cúc
Rẻ rúng ê hề kẻ bán mua.
Có thật quê hương chùng khế ngọt?
Sao nghe như chua xót trong lòng
Mật ngọt đâu còn như mẹ hát
Lời ru.....

Xa vời vợ niềm mong.

Nếu quả là chùng khế ngọt
thì thi sĩ Hồng Khắc Kim Mai
đã không tự dưng biến mình
thành một con người khổng
lồ, con người vĩ đại có một
không hai để mà tất tả xuôi
ngược vì áo vì cơm để nuôi
nấng đàn con thơ dại:

.....

Vác một đàn con trên vai
Ta đi bụi đời
Chín hướng mười phương.
Và
Bằng đôi chân khùng long
Bằng đôi cánh đại bàng

.....

Quên thời gian
Quên phần quên son

.....

Hôm nay nghe con ra trường
Ta rộn ràng
Thấp thỏm soi gương
Mới thấy hoang tàn
Đời dâu biển trên nét mặt

.....

(Dăm ba điều suy nghĩ về văn học nghệ
thuật. Trần Hồng Châu. Trang 265)

Tháng tư, chỉ hai chữ tháng tư mà đã làm đảo
lộn biết bao cuộc sống của con người lúc ấy.

Người ta chỉ còn biết hai chữ: Áo cơm.
Đôn đáo chạy từng bữa: Áo cơm. Đêm nằm
vắt tay lên trán nghĩ đến ngày mai: Áo cơm.
Những người mẹ hiền hòa từ lâu an phận thủ
thường, từ bản tính ôn hòa hiền lành nhút
nhát. Rồi chỉ một tháng tư đã biến đổi ra là
những kẻ lẩn lóc ngoài đường phố. Chiếc nón
lá không che hết được làn da sạm nắng và
gương mặt khắc khoải lo âu, ngày ngày tảo
tàn xuôi ngược chỉ mong cho các con được
miếng cơm no và giấc ngủ an lành.

Nước vẫn cứ chảy xuôi giòng.

Thời gian vẫn lặng lẽ trôi qua.

Con dấu ấn tháng tư sẽ chẳng bao giờ phai
nhòa trong tâm trí ông bà Tư. Niềm ước mơ
cứ ước mơ cho đời sống nhẹ nhàng bớt đi
căng thẳng.

Ta sẽ về đâu vào lúc cuối đời?

Thôi thì cứ thản nhiên như không như một
nhà tu hành suốt ngày quét lá.
Có điều chỉ một lần chắc là bà
Tư sẽ sung sướng lắm. Nếu
một sáng mai thức dậy mà
nghe được tiếng líu lo hót ríu
rít của đám chim con vườn
bên. Chúng đang gọi và báo
cho bà biết mùa xuân lại trở
về.

Biết đâu chừng đám chim
di kia sẽ hót đúng điệu hót quê nhà bởi lẽ
chúng từ đó ...bay sang?

Lúc đó, biết chừng đâu đôi mắt mờ mờ của
bà Tư hay đôi tai đã nghe không còn rõ của
ông Tư đều tập trung trên trời nhìn và lắng
nghe.

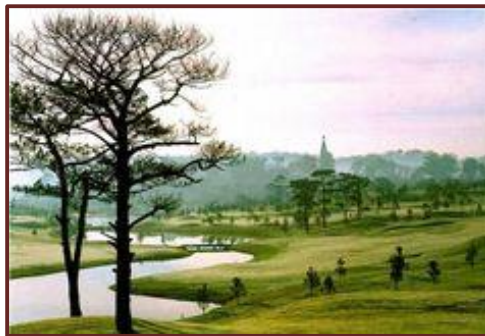
Đúng thật là đây!

Đúng là đám chim con quen thuộc và âm
thanh đang hót thánh thót ngoài kia là giọng
hót quê nhà.

Nếu quả là niềm mơ ước nhỏ nhoi kia trở
thành sự thật thì trên đời này cuộc sống của
mỗi con người nào có gì để mà thương mà
nhớ mà dằn vặt đến hôm nay?

Mặc dù niềm ao ước bé nhỏ ấy thật tầm
thường và đơn thuần.

Minh Trang
Munich, Germany

Ngày mai, tôi phải đi viện dưỡng lão...

Không phải bắt đắc dĩ, thì tôi cũng không muốn đi viện dưỡng lão đâu. Nhưng mà từ khi sinh hoạt hàng ngày không còn có thể tự xoay xở, mà con gái vừa làm việc bận rộn vừa phải chăm sóc cháu trai, không rảnh để quan tâm mình, đây dường như là sự lựa chọn duy nhất đối với tôi.

Điều kiện sống ở viện dưỡng lão không tệ: Một mình một gian phòng sạch sẽ, được lắp các đồ điện đơn giản thực dụng, đầy đủ các loại phương tiện giải trí; đồ ăn cũng ngon miệng; phục vụ rất chu đáo, bày trí xung quanh cũng rất đẹp.

lại, trong tương lai tôi muốn để dành cho con cái. Con cái lại rất hiểu chuyện, chúng nói: “Tài sản của mẹ thì mẹ tùy ý sử dụng, không cần lo cho bọn con”. Số tiền còn lại đúng là tôi muốn chuẩn bị để vào viện dưỡng lão.

Sống trong nhà, kim chỉ cái gì cũng không thiếu, rương hòm, ngăn tủ, ngăn kéo đều đầy ắp các loại đồ dùng. Quần áo bốn mùa, đồ dùng bốn mùa, chồng chất như núi; tôi thích sưu tầm, tem sưu tầm đã thành từng chồng lớn, ảm tử sa

cũng đã hơn mười cái. Còn có rất nhiều vật linh tinh cất giấu, nào là ngọc bích, hạt óc chó, vật trang sức. Đặc biệt là sách, cả một mặt tường là giá sách, chật kín đầy ắp; rượu ngon thì Mao Đài, Ngũ Lương, rượu Tây cũng phải

Tuy nhiên giá cả đất đỏ, tiền hưu của tôi nhất định không đủ trả. Nhưng tôi còn có nhà riêng của mình, đem bán nó đi, tiền cũng không còn là vấn đề nữa. Nhưng tài sản còn

mấy bình. Còn có nguyên bộ đồ điện gia dụng, dụng cụ nấu nướng, nồi niêu xoong chảo, củi gạo dầu muối, đủ loại đồ gia vị, nhét chật đầy phòng bếp; còn hơn chục cuốn album ảnh,

nhìn một phòng tràn đầy đồ vật, tôi cũng thấy phát rầu !

Viện dưỡng lão chỉ có một gian phòng, một cái tủ, một cái bàn, một giường, một ghế sofa, một tủ lạnh, một máy giặt, một TV, một bếp điện từ, một lò vi ba, căn bản không có chỗ để lưu giữ của cải mà mình tích lũy.

Trong chớp mắt, tôi đột nhiên cảm giác được, những của cải này đều là dư thừa, chúng cũng không thuộc về mình...

Tôi chẳng qua là nhìn một cái, chơi một chút, dùng một lát, chúng trên thực tế chỉ thuộc về thế giới này, những sinh mệnh lần lượt lướt qua ta, cũng chỉ là quần chúng.

Cổ Cung là của ai, hoàng đế cho rằng là của trăm họ, nhưng bây giờ nó là của nhân dân, của xã hội, chỉ có thể trở thành lịch sử.

Tôi bỗng nhiên hiểu ra: Tại sao lại có những tỷ phú muốn đem cho toàn bộ tài sản của mình; hoặc tuyên bố muốn tặng toàn bộ đồ cất giữ cho viện bảo tàng? Đó là bởi vì bọn họ hiểu rồi: Tất cả vốn dĩ không phải của họ!

Bọn họ chẳng qua là nhìn một cái, chơi một chút, dùng một lát, sinh không mang theo, chết không mang đi, chi bằng tích đức làm việc thiện lưu lại phúc cho con cháu. Đó mới thật là sáng suốt!

Một phòng đồ đạc của tôi, thật muốn đem hiến tặng, nhưng lại không nỡ. Phải xử lý chúng trở thành một vấn đề khó khăn, con cháu lại chẳng dùng được bao nhiêu.

Tôi có thể tưởng tượng, lúc cháu mình đối mặt với những bảo bối tôi khổ tâm tích lũy thì sẽ đối xử thế nào: Quần áo chần đệm toàn bộ đều vứt đi; hơn chục cuốn album quý báu bị đốt bỏ; sách bị coi như phế phẩm bán đi; đồ cất giữ không có hứng thú sẽ bị dọn sạch; đồ gỗ lim trong nhà không dùng, cũng sẽ đem bán giá rẻ. Giống như phần cuối Hồng Lâu Mộng: “ Chỉ còn lại trắng xóa một mảnh, thật sạch sẽ !”

Tôi quay lại nhìn đồng quần áo như núi, chỉ lấy vài bộ thích mặc; đồ dùng phòng bếp chỉ chừa lại một bộ nồi niêu chén bát. Sách chọn lấy vài cuốn đáng đọc; ấm tử sa chọn lại một cái để uống trà. Mang theo chứng minh thư, giấy chứng nhận người già, thẻ y tế, hộ khẩu, đương nhiên còn có thẻ ngân hàng, vậy là đủ rồi!

Đây chính là toàn bộ gia sản của tôi ! Tôi đi rồi, từ biệt hàng xóm, đem trả ngôi nhà này lại cho thế giới này !

Đúng vậy, đời người chỉ có thể ngủ một giường, ở một gian phòng, dù nhiều hơn nữa

đều là để nhìn chơi. Nhân sinh trên đời, quả thật không cần quá nhiều, đừng quá coi trọng vật chất, bởi vì tất cả cuối cùng đều phải trả lại cho thế giới này ! Chi bằng xem nhiều sách, ở bên cạnh người thân, yêu mến bạn bè bên cạnh, làm cho thế giới này bởi vì có tấm lòng yêu thương của bạn mà trở nên càng tốt đẹp.

Tuệ Tâm
Hùng Đào chuyển đăng

sơncàhoặtbát phạmthịbíchlan

hổtrầmtĩnh đặngngọcánh

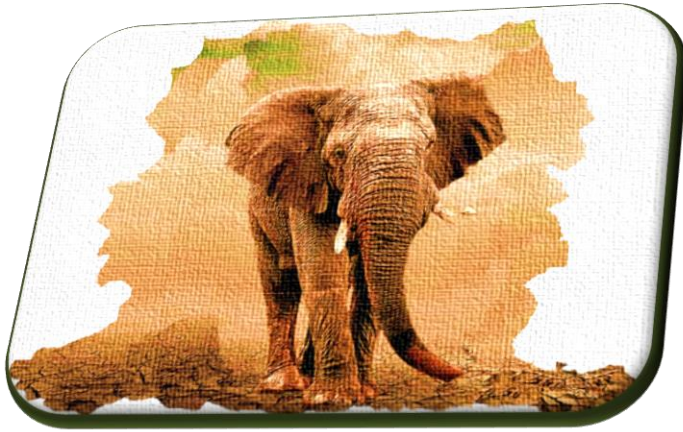
Trang “Thú Rừng Hương Đạo Trường Niên” hân hạnh đón chào các Thú Rừng Trường Niên về hội tụ.
 A...A...A... những Thú Rừng Hương Đạo Trường Niên lưu dấu trên đất Liên Lạc mùa Xuân 2020

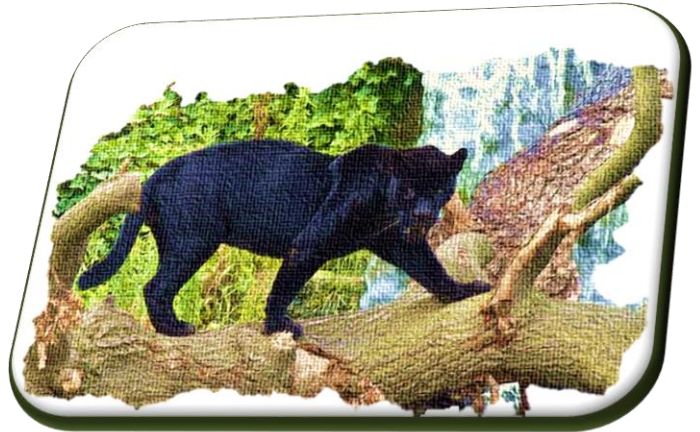
hànmãhãnghái trươngglacphiêu

sóinhiệthành nguyễnphướchoàng

voitrầmtĩnh maiquanvinh

báonhanh bạchvănghĩa

sơnmiêuthậnrộng nguyễnminhtân

trầuchĩthành hòangtiểndạt

vànhkhuyênyêudời lêthịthục

THÚ RỪNG HDTN

Kính mời Quý Trường Niên tham gia Trang Thú Rừng HDTN.
Cá nhân hay đơn vị tham gia xin liên lạc về hdtm1822@yahoo.com
Phone # (714)722-5119 (VPT) (214) 403-1923 (VPP+Báo LL).
Mong sớm được hội tụ. Beo tận tâm phụ trách

HỖS THẢO VẬT

MỘT HỖS CANADA NHỎ TUỔI QUINN CALLANDER PHÁT MINH RA MỘT DỤNG CỤ HỖ TRỢ HỮU HIỆU CHO CÁC Y BÁC SĨ

Bé trai tạo ra 'tai giả' giúp y bác sĩ không bị đau tai do liên tục phải đeo khẩu trang quá lâu mùa dịch viêm phổi Vũ Hán

Mới đây nhất, Hướng đạo sinh nhỏ tuổi người Canada, Quinn Callander phát minh ra một dụng cụ hỗ trợ hữu hiệu cho các y bác sĩ, với chiếc 'tai giả' này có thiết kế cực kỳ nhỏ gọn và dễ sử dụng.

Trước đó, bệnh viện địa phương nơi cậu bé sinh sống đã kêu gọi sự giúp đỡ từ cộng đồng khi nhận thấy các nhân viên y tế phải chịu nỗi đau 'cửa da cửa thịt' vì đeo khẩu trang bảo hộ cả ngày.

Sau khi nhận được lời kêu gọi giúp đỡ từ bệnh viện, Quinn Callander đã tự mày mò nghiên cứu, tận dụng kỹ năng in 3D của mình để tạo ra những thiết bị 'bảo vệ tai' đầu tiên.

Đây là giải pháp khá đơn giản nhưng đem lại hiệu quả tốt đến bất ngờ. 'Tai giả' có hình dạng giống như chiếc lược với các nấc treo nhô ra ở 2 bên. Nhân viên y tế có thể vòng dây qua các nấc (tùy kích cỡ đầu) thay vì vòng qua vành tai. Như vậy họ sẽ không phải chịu áp lực

ở vùng tai và có thể đeo khẩu trang làm việc trong thời gian dài mà không bị đau nhức.

Mẹ của Quinn cho biết, cậu bé đã tự in rất nhiều 'tai giả' để quyên góp cho đội ngũ y tế. Ngoài ra, Quinn còn cung cấp file thiết kế 3D miễn phí để mọi người đều có thể tự in 'tai giả' cho y bác sĩ ở nhiều khu vực khác nhau. Bạn có thể truy cập và tải file thiết kế.

Không chỉ giúp đỡ và ủng hộ Quinn trong quá trình in 'tai giả', mẹ của cậu bé còn mong muốn có thêm nhiều tình nguyện viên giúp in thiết bị và quyên góp cho các bệnh viện, các chuyên gia y tế. Chắc chắn, mẹ của Quinn hẳn sẽ cảm thấy rất tự hào về con trai của mình.

Và chẳng riêng mẹ cậu bé, đông đảo cư dân mạng (đặc biệt là những người đồng hương Canada) đều không ngớt lời bày tỏ sự khâm phục đến "anh hùng nhí". Trong đó, một cư dân mạng còn quyết định 'order' để tặng cho cậu bé 1 chiếc áo choàng siêu nhân với size S.

*Fb Trân Nguyễn
Giao Le chuyên đăng*

HỖS THẢO VẬT

NỮ HỖS 7 TUỔI ĐẠT MỤC TIÊU
BÁN BÁNH COOKIE TRÊN TOÀN 50 TIỂU BANG (H.1)

Nữ HỖS Rory Clark, 7 tuổi, bán bánh quy Girl Scout cookies tới 50 tiểu bang ở Hoa Kỳ.

MORGANTOWN, West Virginia (NV) – Một nữ học sinh lớp 1 ở tiểu bang West Virginia đã vừa đạt được một trong những mục tiêu lớn nhất mà em nhỏ này đề ra trong năm, đó là bán được bánh quy gây quỹ của Nữ Hướng Đạo (Girl Scout cookies) đến người mua ở cả 50 tiểu bang của Hoa Kỳ.

Theo bản tin của Yahoo News hôm Thứ Bảy, 1 Tháng Hai, 2020, em Rory Clark, 7 tuổi, ở thành phố Morgantown, tiểu bang West Virginia, là thành viên của đội Nữ Hướng Đạo nơi này từ hai năm qua, nhưng mãi đến gần đây, nhờ một dự án trong lớp, em Clark và bà mẹ là Becca Clark mới nghĩ đến việc cố gắng đạt được mục tiêu đặc biệt này.

Trong lớp của em Clark có dự án trao đổi bưu thiếp với các học sinh khác tại 50 tiểu bang ở Hoa Kỳ, và khi em về kể với mẹ việc này, bà mẹ chợt nghĩ ra điều là con mình có thể đặt ra một mục tiêu cao hơn nữa, đó là bán bánh quy gây quỹ Nữ Hướng Đạo cho người mua ở cả 50 tiểu bang.

Em Rory và bà mẹ lập ra trang web, với sự trợ giúp của trang Digital Cookies cũng như nhờ người quen biết quảng cáo hộ. Và chẳng bao lâu sau đó, các đơn đặt hàng bắt đầu thấy gởi về.

“Chúng tôi rất cảm ơn những người đã mua bánh quy từ cháu Rory,” theo lời bà

mẹ Becca Clark. “ Chúng tôi không thể nào hoàn thành mục tiêu mà cháu đã đề ra nếu không có những người nói với gia đình họ, cũng như người thân và bạn bè của chính chúng tôi đã giúp mua bánh quy. Và cũng qua việc này, chúng tôi có cơ hội được biết thêm nhiều người khác trên cả nước.”

Mỗi lần có người từ một tiểu bang mới gửi đặt mua bánh, em Rory vui mừng tô màu tiểu bang này trên bản đồ Hoa Kỳ. Tám bản đồ này đã được em Rory hoàn tất việc tô đậm màu chỉ hai tuần sau khi đặt ra mục tiêu của mình.

Em Rory bán được khoảng 800 hộp bánh quy đủ loại cho người mua ở cả 50 tiểu bang, bà mẹ Becca nói bà hy vọng sự việc này sẽ cho con gái mình một bài học quý giá về việc đặt ra mục tiêu trong đời sống và cố gắng đạt được mục tiêu đó.

“Con tôi và cả tôi thật vui mừng khi đạt được mục tiêu đề ra. Con tôi khi lớn lên sẽ thấy rằng trong đời sống có khi mình đạt được điều mình mong muốn và cũng có khi không đạt được, và ngay cả trong trường hợp đó cũng là một kinh nghiệm quý giá. Tôi nghĩ ai cũng muốn con mình hiểu rằng có những điều mình sẽ đạt được, cũng có những điều không đạt được, và do vậy phải biết trân quý điều mình có được.”

Theo lời bà mẹ Becca Clark.
February 2, 2020

(H.2)

V.Giang

Kym Nguyễn chuyên đăng

(H1: Becca-Flint Clark)

(H2: Một số loại bánh quy Girl Scout cookies)

đà điểu siêng năng

Lịch sử là lịch sử .

Bài đăng 2 kỳ - Kỳ 1

Năm tháng cứ trôi đi như nước qua cầu và thời gian trôi qua đã là lịch sử.

Một thời đã qua đã là lịch sử, dẫu hào hùng bất khuất, dẫu buồn đau tủi nhục, nhưng dù vui hay buồn chúng ta vẫn phải khách quan nhìn nhận đó là lịch sử bất biến.

Không ai có thể viết lại lịch sử hay bóp méo lịch sử để hướng dẫn dư luận theo ý đồ riêng tư của mình.

Lịch sử dân tộc chúng ta từ thời tổ tiên lập quốc đến nay, những dấu chỉ năm tháng như 20/7/1954 , 30/4/1975 hay một cách khác trước 75, sau 75 ... đã là những dấu ấn, những mốc lịch sử cận đại và được dùng để ghi nhớ. Trên bước ly hương từ đó đến nay dấu chân người tỵ nạn in trên khắp những miền đất tự do toàn thế giới và Hướng Đạo Việt Nam cũng không thể đứng ngoài dòng lịch sử của dân tộc.

Mới đây thôi, một số anh em tôi dùng mốc “HĐVN trước năm 1974” thay cho mốc “HĐVN trước 1975” Hỏi ra thì được biết các anh em ấy cho rằng 1975 là lịch sử buồn đau và muốn thay bằng mốc “trước 1974” cho vui, bởi chơi Hướng đạo là phải vui.

Các anh em có thể làm lịch sử, có thể viết nên lịch sử cho ngày mai nhưng các anh em không thể thay đổi lịch sử đã có sẵn.

Đây chỉ là một ý tưởng nhỏ trong một nhóm anh em nhỏ của tôi thôi.

Nhưng tôi lại nghĩ sâu xa hơn, một lỗ rò nhỏ có thể làm đắm con thuyền lớn.

Đã có nhiều chia rẽ trong lịch sử nội chiến của dân tộc tôi và chẳng ai muốn những chương lịch sử đó tái diễn.

Hôm nay tôi được đọc lại hồi ức của Thổ hăng say Nguyễn Khanh , một trưởng HĐVN đã có dịp sống và chứng kiến lịch sử HĐVN sau 1975 trên bước ly hương, nên xin gửi lên đây một số hình ảnh và bài viết cũ về Hội Nghị Trưởng Costa Mesa 1983 . Bài được viết vào năm 2013 nhân 30 năm nhìn lại (1983-2013) để anh em tôi đọc để nhớ rằng dù sớm hay muộn, mỗi chúng ta dù muốn hay không, cũng đã, đang và sẽ là một phần của lịch sử của dân tộc và của phong trào HĐVN mà chúng ta dẫn thân vì công cuộc chung ấy

Các nhân vật , các tên tuổi trong bài có rất nhiều người, nhiều Trưởng đã lần lượt qua đời, chỉ còn lại một số rất ít còn sống lịch sử qua đi nhưng sự kiện và dòng chảy của Phong trào vẫn còn đó ...

Không ai có thể viết lại lịch sử hay bóp méo lịch sử để hướng dẫn dư luận theo ý đồ riêng tư của mình.

Trân trọng và thân ái
đdsn - Mar 2 / 2020

Hội ỨC của ThỎ HẮNG SẦY

30 NĂM NHÌN LẠI

Cuộc sụp đổ của miền Nam Việt Nam vào tháng 4 năm 1975, đem lại cho Phong trào Hướng Đạo Việt Nam hai biến cố lớn. Một là sinh hoạt hướng đạo bị nhà cầm quyền cộng sản đình chỉ vĩnh viễn, các đơn vị hướng đạo trong nước bị hoàn toàn tan rã và hai là Hội Hướng Đạo Thế Giới tạm ngưng việc công nhận hội HĐVN là một đại biểu chính thức của một quốc gia. Sau khi đất nước sụp đổ, các anh chị em HĐVN cũng như hàng trăm ngàn người tỵ nạn Việt Nam khác, đã vượt thoát chế độ cộng sản để đến tỵ nạn tại nhiều quốc gia trên thế giới, phần đông là tại Hoa Kỳ.

Vì vẫn nặng lòng với lý tưởng hướng đạo nên ngay khi tới vùng đất tự do là tụ họp nhau thành lập các đơn vị Hướng Đạo Việt Nam, dù là ở các quốc gia mới đến định cư hay vẫn còn tạm trú trong các trại tỵ nạn bị thu hẹp trong bốn vòng rào kẽm gai. Nhờ vào lòng hy sinh cao độ của các trưởng và các hướng đạo sinh được đào tạo lâu năm trong phong trào HĐVN, các đơn vị hướng đạo với các màu sắc và truyền thống thuần túy của Hướng Đạo Việt Nam đã được thành lập tại nhiều quốc gia trên thế giới, nhất là những đơn vị HĐVN trong các trại tỵ nạn ở Đông Nam Á, đã có nhiều đóng góp rất giá trị trong việc giúp đỡ đồng bào cùng cảnh ngộ.

GÓP TAY XÂY DỰNG PHONG TRÀO

Sau khi vừa tốt nghiệp đại học từ Washington DC vào năm 1979, trước khi khởi sự làm việc cho một cơ quan chính phủ tại DC, tôi quyết định lấy ba tháng hè để làm một chuyến thám du về miền Nam California trước là để thăm người bạn gái, sau này trở thành vợ của tôi, và gặp lại các anh em cựu Hướng Đạo Sinh Việt Nam vừa mới qua định cư tại quận Cam. Tôi được Tr. Du Miên và Tr. Lê Quang Dũng niềm nở đón tiếp, cùng nhau ôn lại những kỷ niệm ngày xưa và chia sẻ tin tức về những anh em chị hướng đạo mà chúng tôi từng quen biết trong các sinh hoạt của hướng đạo hồi còn ở Việt Nam.

Sau vài tuần gặp gỡ lại nhiều anh em thân tình trong các sinh hoạt hướng đạo và du ca, có cơ hội tìm hiểu thêm về những nhu cầu về việc định cư của đồng bào hiện đang sinh sống trong vùng, tôi quyết định ở lại miền Nam California để hợp tác với người bạn Mỹ mở một trường cao đẳng kỹ thuật giúp tái huấn nghệ cho đồng bào tỵ nạn Việt Nam và cùng với Tr. Du Miên tụ tập các anh em cựu tráng sinh Bạch Đằng và các cựu hướng đạo sinh Việt Nam để lập ra tráng đoàn Bạch Đằng, không lâu sau đó trở thành liên đoàn Bạch Đằng vào đầu năm 1980, tôi được giao phó trách nhiệm làm Liên Đoàn Trưởng của liên đoàn này.

Cùng thời gian này thì tại miền Nam California thì có hai đơn vị đang sinh hoạt tại quận Cam là kha đoàn Chi Lăng điều hành bởi bốn trưởng là Cung Tấn Quỳnh, Nguyễn Văn Phú, Lê Minh Lý và Phạm Đình Ngà, bên cạnh đó thì có thêm kha đoàn Trường Sơn do Tr. Nguyễn Bôn làm Kha Trưởng, hai đơn vị này là do những kha sinh ly khai từ kha đoàn Hướng Việt của Tr. Nguyễn Thế Thanh. Trên vùng Los Angeles thì có kha đoàn Lam Sơn của Tr. Ngô Quan Hiền và kha đoàn Nguyễn Huệ của Tr. Huỳnh Ngọc Huy, còn vùng Pomona thì có tráng đoàn Lê Lợi của Tr. Mai Quế Biên. Vào thời đó, những ai muốn làm trưởng thì phải có xe van lớn thì mới có thể làm trưởng đơn vị được, bởi vì hàng tuần phải đưa đón các em đi họp hướng đạo và dùng xe van để chở các em mỗi khi đi trại.

Sự thành lập và phát triển nhanh chóng của Liên đoàn Bạch Đằng, một đơn vị Hướng Đạo Việt Nam với sự tham gia đông đảo các em nam và nữ người Việt vừa mới định cư tại quận Cam, thêm vào đó được sự hậu thuẫn mạnh mẽ của truyền thống và cộng đồng người Việt vào thời đó đã tạo sự chú ý của hai văn phòng châu của cả hội nam và hội nữ Hướng Đạo Hoa Kỳ. Dù rằng với gần 200 em đoàn sinh bạn đồng phục theo hội Hướng Đạo Hoa Kỳ, nhưng chỉ ghi danh với hội HĐHK cho một đơn vị để lấy danh số mà thôi, chứ không ghi danh cho tất cả các em đoàn sinh trong liên đoàn. Mỗi khi các trưởng Hướng Đạo Hoa Kỳ của Châu hỏi lý do tại sao không ghi danh cho tất cả các em trong liên đoàn thì chúng tôi trả lời là chúng tôi vẫn là Hướng Đạo Việt Nam và đang chờ phán quyết của hội Hướng Đạo Thế Giới về tình trạng của hội HĐVN thì lúc đó mới quyết định được.

Vào mùa hè năm 1981, Tr. Bob Booker Giám Đốc Sinh Hoạt của Châu Orange mời tôi đến văn phòng của Châu Orange để gặp Châu Trưởng là Tr. Buffort Hills và Tr. Ken Allen là Ủy Viên Đạo El Capitan. Trong buổi gặp gỡ này các trưởng HĐHK của châu Orange cho tôi biết rằng hội HĐHK rất muốn có sự tham gia của chúng tôi vào những sinh hoạt và huấn luyện của hội HĐHK, nếu tôi muốn, thì họ có thể giúp mời đại diện của hội Hướng Đạo Thế Giới qua Mỹ để trực tiếp gặp chúng tôi để giải đáp tất cả những thắc mắc mà chúng tôi đang có. Lúc đó, tôi vẫn còn nghi ngờ về đề nghị này của các trưởng HĐHK, việc một trưởng cấp quốc tế từ Geneva chịu bay qua Mỹ để gặp chúng tôi là một việc mà tôi nếu nằm mơ thì cũng không dám mơ tưởng đến, nhưng lúc đó tôi cũng nhanh chóng nhận đề nghị của các trưởng HĐHK của Châu Orange. Một thời gian sau, tôi nhận được thông báo từ Châu Orange cho biết là Trưởng Laszlo Nagy là vị Tổng Thư Ký của hội Hướng Đạo Thế Giới đã nhận lời và sẽ qua Hoa Kỳ vào đầu tháng 11, đồng thời tôi cũng nhận được một lá thư từ Tr. Laszlo Nagy xác nhận chuyến qua Mỹ đến viếng thăm LĐ Bạch Đằng. Tôi vui mừng báo tin cho tất cả các trưởng trong LĐ Bạch Đằng biết tin và hội họp chuẩn bị cho ngày đón tiếp Tr. Laszlo Nagy, vị lãnh đạo tối cao của tập thể hướng đạo toàn thế giới.

Vào sáng ngày 7 tháng 11 năm 1981 tại liên đoàn quán của LĐ Bạch Đằng bên cạnh nhà sách Tú Quỳnh trong khu Bolsa Mini Mall (địa điểm khởi đầu của khu vực Little Saigon sau này), chúng tôi đã đến đoàn quán từ sớm cùng với các em sói con và thiếu sinh chính tề trong đồng phục HĐ. Các trưởng trong LĐ Bạch Đằng gồm có tôi, Tr. Du Miên, Tr. Bùi Nhật Tiến, Tr. Phạm Kim Vinh, Tr. Lê Đặng, Tr. Lê Hiếu Thuận, Tr. Cao Vỹ, Tr. Trần Thị Liên, Tr. Nguyễn Phước Tấn, Tr. Nguyễn Hoài Việt, Tr. Hà Thúc Sinh và v.v... cùng các em đoàn sinh trong LĐ Bạch Đằng làm dàn chào danh dự để nghênh đón phái đoàn vào đoàn quán gồm có Tr. Laszlo Nagy – Tổng Thư Ký hội HDTG, Tr. James Sands - Giám Đốc Giao Tế Quốc Tế của hội HĐHK, Tr. Buffort Hills – Châu Trưởng Orange, Tr. Bob Booker – Giám Đốc Sinh Hoạt Châu Orange và Tr. Steve Royster – Ủy Viên Châu Orange. Mở đầu buổi hội thảo Tr. Laszlo Nagy cho biết là anh thay mặt cho 16 triệu HDS trong 118 quốc gia chào mừng các HDSVN đến được bờ tự do, ông cho biết thêm là mục đích chuyến đi này hoàn toàn dành riêng cho anh em hướng đạo trong liên đoàn Bạch Đằng thông qua yêu cầu của hội Hướng Đạo Hoa Kỳ, để ông có dịp lắng nghe những nguyện vọng của anh chị em Bạch Đằng và mong được chia sẻ với nhau những kinh nghiệm và những vấn đề mà các anh chị em HĐVN đang quan tâm. Thay mặt cho LĐ Bạch Đằng tôi cũng minh định rõ rệt rằng buổi gặp gỡ này chỉ là với tư cách của một đơn vị HĐVN mà thôi, chứ không nhân danh đại diện cho tập thể HĐVN tại hải ngoại hay bất cứ đơn vị hay tổ chức HĐVN nào khác. Trong ngày đầu chúng tôi trình bày về sinh hoạt của liên đoàn Bạch Đằng, hướng dẫn phái đoàn đến thăm viếng các em đoàn sinh của LĐ Bạch Đằng đang sinh hoạt tại một trường tiểu học trên đường Bishop và mời các trưởng cùng nhau dùng bữa trưa.

Sau khi ăn trưa, các trưởng trong LD Bạch Đằng đã lần lượt chia sẻ với phái đoàn về những đóng góp của các anh chị em HĐVN trong cuộc chiến tại Việt Nam, những hoàn cảnh đau thương mà các trưởng và anh chị em HĐVN phải chịu sau ngày 30 tháng 4 năm 1975 tại Việt Nam, tình hình sinh hoạt của các đơn vị HĐVN tại các trại tỵ nạn, tại Hoa Kỳ và tại nhiều quốc gia khác trên Thế Giới, và nhấn mạnh về nguyện vọng của chúng tôi để được duy trì và phát huy truyền thống của văn hóa Việt Nam qua sinh hoạt của phong trào HĐVN tại hải ngoại. Sau đó Tr. Nagy rời đoàn quán để đi dự buổi tiếp tân với các trưởng HĐHK của châu Orange. Qua ngày hội thảo thứ nhì thì khởi đầu bằng việc Tr. Bùi Nhật Tiến đã thay mặt LD Bạch Đằng tuyên đọc bản Thỉnh nguyện Thư bằng tiếng Việt ký tên bởi Liên Đoàn Trưởng là tôi, và sau đó trao tận tay cho Tr. Laszlo Nagy cùng các trưởng Hoa Kỳ một bản dịch bằng tiếng Anh và một bản chính bằng tiếng Việt. Thỉnh nguyện Thư này gồm có 2 yêu cầu là: Một là tiếp tục chấp nhận cho hội HĐVN vẫn là thành viên trong hội HDTG để có tiếng nói cho các đoàn sinh của HĐVN và tuổi trẻ Việt Nam, hai là yêu cầu hội HDTG dùng uy tín và ảnh hưởng của mình để can thiệp với nhà cầm quyền Việt Nam trả tự do cho các trưởng và hướng đạo sinh của HĐVN hiện đang bị cầm tù tại Việt Nam. Kế tiếp là Tr. Phạm Kim Vinh trình bày về vai trò quan trọng khi tên của hội HĐVN vẫn trong tổ chức HDTG, dù rằng sinh hoạt Hướng Đạo bị cộng sản cấm tại Việt Nam, tương tự như hội Văn Bút Việt Nam đã tranh đấu thành công để có thể được tái công nhận vẫn là thành viên của hội Văn Bút Quốc Tế sau khi bị xóa tên vào năm 1975. Trong phần trả lời Tr. Laszlo Nagy đã bày tỏ sự cảm thông sâu xa của ông trước nguyện vọng chính đáng của LD Bạch Đằng vì ông cũng là người Hung Gia Lợi lưu vong qua Thụy Sĩ. Tuy nhiên, vấn đề mà các trưởng trong LD Bạch Đằng đã nêu ra thì cũng đã được nêu lên bởi rất nhiều các HDS lưu vong khác từ trước như Cuba, A Phú Hãn và vài quốc gia khác ở Đông Âu và Châu Mỹ La Tinh. Trưởng Nagy nhấn mạnh thêm rằng tổ chức HDTG không xóa tên hội HĐVN, nhưng chỉ tạm gián đoạn tư cách hội viên của hội HĐVN bởi vì chế độ hiện nay của nước Việt Nam là cộng sản. Điều này có nghĩa là ngay bây giờ mọi HDS vẫn còn là những HDS-VN, vẫn giữ văn hóa Việt Nam, giáo dục trẻ em theo văn hóa Việt Nam, có quyền đeo băng hiệu để mọi người biết là Hướng Đạo Việt Nam, nhưng mỗi quốc gia đều có một hội hướng đạo riêng của mình và tất cả HDS hiện đang sinh hoạt trong những quốc gia này thì nên ghi danh với hội HĐ địa phương chỉ trừ trường hợp các đơn vị HĐ trong các Đại Sứ Quán mà thôi. Tiếp theo đó, Tr. James Sands cho biết rằng trong tinh thần huynh đệ, ông mong mỗi các trưởng và HDS Việt Nam và hội Hướng Đạo Hoa Kỳ (HĐHK) nên hợp tác chặt chẽ để phát triển sinh hoạt HĐVN tại Hoa Kỳ và phát huy nền đa văn hóa tại Hoa Kỳ với văn hóa và truyền thống của Việt Nam. Sau đó, Tr. James Sands trình bày về quy chế HĐHK dành cho các hướng đạo sinh đến từ quốc gia khác và trao bản "Chính Sách Dành Cho Các Hướng Đạo Ngoại Kiềm" của hội HĐHK dành cho các hướng đạo ngoại kiềm hiện đang sinh sống tại Hoa Kỳ, gồm có 7 điều là:

- 1) Khuyến khích các HDS ngoại quốc gia nhập và tham gia vào các sinh hoạt của HĐHK.
- 2) Hội Đồng Trung Ương của riêng HĐVN có thể bảo trợ và thu niên liễm riêng cho tổ chức riêng này, ngoài những lệ phí đóng cho HĐHK.
- 3) Chấp thuận nối tiếp thông tin và truyền thông giữa các đơn vị và hiệp hội riêng với nhau, và với những nhóm cùng tổ quốc trên các quốc gia khác.
- 4) Tham gia vào chương trình đẳng thứ của HĐHK và có thể đưa thêm những đẳng thứ về lịch sử, cờ, ngôn ngữ, văn hóa và truyền thống của quê hương.
- 5) Những huynh trưởng nên tham gia vào các khóa huấn luyện trưởng và Hội Đồng Trung Ương có thể huấn luyện thêm về lịch sử, văn hóa và truyền thống của chính họ.
- 6) Khuyến khích giới thiệu về lịch sử, văn hóa chủng tộc và truyền thống đến các sinh hoạt của Đạo và Châu địa phương.
- 7) Sẽ mặc đồng phục với các huy hiệu của HĐHK và thêm một huy hiệu hay chỉ hiệu cho biết nguồn gốc của họ phía trên túi áo tay phải của đồng phục và có thể gắn vào hoặc may vào trên túi áo bên trái, một huy hiệu nhỏ của hội HĐ trước đó đã tham gia, nếu còn tồn tại, bên cạnh các chức vụ hay chuyên hiệu của HĐHK.

Các diễn tiến quanh việc quyết định tổ chức Hội Nghị Trường

Vào đầu năm 1982, tôi cùng với các trường Du Miên, Đinh Xuân Phúc và Bùi Nhật Tiến được Tr. Đoàn Văn Thiệp mời đến tư gia để gặp gỡ các trường trong hội HĐVN trước năm 1975. Khi đến nhà của Tr. Thiệp thì chúng tôi vô cùng hân hạnh có cơ hội đầu tiên diện kiến trực tiếp với các trường rường cột của phong trào mà tôi từng ngưỡng mộ khi còn sinh hoạt ở Việt Nam như Tr. Trần Văn Khắc vị có công sáng lập phong trào HĐVN, Tr. Nguyễn Văn Thơ nguyên Hội Trường hội HĐVN cùng phu nhân là Tr. Phan Nguyệt Minh nguyên là Hội Trường của hội Nữ HĐVN, Tr. Mai Liệu nguyên Trại Trường Trại Trường của hội HĐVN cùng phu nhân là Tr. Trần Bạch Bích, Tr. Nguyễn Đình Thư – nguyên Thủ Quỹ hội HĐVN, Tr. Trương Trọng Trác nguyên Ủy Viên Ngành Thiếu hội HĐVN, Tr. Phan Như Ngân, Tr. Đinh Xuân Phúc, Tr. Đinh Xuân Bình, Tr. Nguyễn Trung Thoại và Tr. Trần Văn Đường. Khi tôi còn nhỏ đang sinh hoạt với thiếu đoàn hay kha đoàn tại Việt Nam thì mỗi lần gặp anh Liên Đoàn Trường hay anh Đạo Trường thì đã sợ thấy mờ rồi, hướng hồ gì các trường cao cấp khác như Tr. Nguyễn Văn Thơ và Trần Văn Khắc thì chỉ nhìn thấy xa xa trên khán đài trong các trại họp bạn Suối Tiên và Tam Bình mà thôi, Tr. Mai Liệu thì là một Trại Trường Trại Trường rất lừng danh, còn Tr. Trương Trọng Trác là một trường trẻ được rất nhiều thiếu sinh ngưỡng mộ vì là tác giả của cuốn sách Hường Đạo Hạng Nhất mà hầu hết những thiếu sinh phải học qua, còn Tr. Đinh Xuân Bình (con trai của Tr. Đinh Xuân Phúc) là người đã thực hiện cuốn nút dây hướng đạo mà phần lớn các đoàn thể trẻ đều dùng làm cầm nang sinh hoạt trại. Trong lần gặp gỡ này các trường rường cột của phong trào đã ân cần hỏi thăm chúng tôi về chuyến viếng thăm 2 ngày của LĐ Bạch Đằng với Trường Laszlo Nagy và phái đoàn của hội HĐHK. Chúng tôi tường trình đầy đủ các chi tiết của 2 ngày hội thảo và trình với các trường hiện diện tất cả những hình ảnh và nhất là bản Chính Sách Dành Cho Các Hường Đạo Ngoại Kiều của hội HĐHK mà Tr. James Sands đã trao cho chúng tôi. Các trường hiện diện đều khen ngợi việc làm của chúng tôi, nhưng cũng không quên trách khéo rằng tại sao chúng tôi không cho các trường có hân hạnh được diện kiến với trường Tổng Thư Ký của hội HĐ Thế Giới như chúng tôi. Trong cuộc gặp gỡ này, bản Chính Sách của hội HĐHK được các trường hiện diện đưa ra thảo luận cùng với những sinh hoạt của hội HĐVN khắp nơi trên Thế Giới và những sự kiện liên quan đến hoạt động của các tổ chức như là Hường Đạo Việt Nam Hải Ngoại, Hường Đạo Hải Ngoại, HĐVN Lưu Vong, Vietnamese Scouting và v.v...

Tôi xin mở ngoặc tại đây để trình bày quan điểm của cá nhân tôi về Tr. Nguyễn Quang Minh và tổ chức Hường Đạo Việt Nam Hải Ngoại do Tr. Minh đã sáng lập. Tr. Nguyễn Quang Minh từng là Ủy Viên Ngành Kha và Tổng Thư Ký của hội HĐVN trước năm 1975, anh đã đóng góp được rất nhiều cho phong trào hướng đạo tại Việt Nam và hải ngoại, và đã thực hiện được nhiều sinh hoạt hướng đạo mà ít ai có thể làm được. Anh Minh là một trường hướng đạo đa tài, anh rất giỏi về lãnh đạo, có tài ngoại giao và có khiếu về tổ chức. Anh là một giáo sư Anh Văn nên rất thông thạo Anh Ngữ và biết dùng các phương tiện truyền thông để phổ biến những hoạt động của anh và sinh hoạt của những tổ chức do anh điều hành. Vào cuối năm 1975, khi mọi người tỵ nạn Việt Nam còn đang bơ vơ lạc lõng nơi xứ lạ quê người, còn đang ngỡ ngàng và đang học hỏi một nền văn hóa mới, thì anh Minh đã có thể xin được ngân quỹ chính phủ để mở một trung tâm dịch vụ lấy tên là “Nhà Việt Nam” vào năm 1976, để giúp việc định cư cho những người tỵ nạn Việt Nam tại thành phố Portland, tiểu bang Oregon. Cơ quan này cũng đã giúp tạo được nhiều việc làm cho các trường và cựu HĐSVN qua chương trình CETA. Anh là người đầu tiên và có công lớn qua việc tạo được mối dây liên lạc với hầu hết những trường và HDS đang lưu lạc khắp nơi trên thế giới, là người đầu tiên tổ chức trại họp bạn HĐVN tại hải ngoại và tổ chức các khóa huấn luyện trường cho phong trào HĐVN tại Hoa Kỳ vào thời điểm đó. Anh cũng là người Việt Nam đầu tiên biết cách thành lập một tổ chức bất vụ lợi tại Hoa Kỳ lấy tên là tổ chức “ Hường Đạo Việt Nam Hải Ngoại” với ước vọng tập trung các đơn vị HĐVN dưới trướng của tổ chức này. Nói chung là Tr. Nguyễn Quang Minh là người đã làm được nhiều việc nổi đình nổi đám nhất trong tập thể HĐVN và đã tạo ra được nhiều công trạng cho phong trào HĐVN tại hải ngoại trong thời gian đầu, nhưng

anh cũng đã tạo ra không ít vấn đề xung khắc về đường lối chủ trương cũng như phát triển của phong trào HĐVN tại hải ngoại. Do đó, khi tổ chức Nhà Việt Nam bị trở ngại về pháp lý, cũng như sự việc xảy ra sau hội nghị Costa Mesa thì anh được xem như không còn sinh hoạt ngay ở trong thành phần tổ chức của HĐTƯ'-HĐVN. Từ đó đa số anh chị em HĐ ở hải ngoại lần lần ít giao tiếp với anh.

Vào mùa hè năm 1982, một lần nữa tôi cùng với Tr. Du Miên và Tr. Lê Đăng được mời đến họp các trưởng kỳ cựu của phong trào hội HĐVN tại tư gia của Tr. Đoàn Văn Thiệp, lần này thì chúng tôi gặp Tr. Trần Văn Khắc, Tr. Nguyễn Văn Thơ, Tr. Phan Nguyệt Minh, Tr. Mai Liệu, Tr. Trần Bạch Bích, Tr. Trương Trọng Trác, Tr. Đinh Xuân Phúc, Tr. Nguyễn Trung Thoại và Tr. Trần Văn Đường, Tr. Nguyễn Thanh, Tr. Nghiêm Văn Thạch, Tr. Mai Xuân Tý, Tr. Trần Cao Lĩnh, Tr. Nguyễn Văn Mỹ và Tr. Tôn Thất Hy. Trong buổi gặp gỡ này Tr. Nghiêm Văn Thạch, nguyên là Tráng Trưởng Bạch Đằng của tôi trước ở Việt Nam mới từ Pháp qua gặp anh em, đã đưa ra ý kiến là nên thành lập một Hội Đồng Minh Nghĩa có tính cách trọng tài để hỗ trợ cho các tổ chức HĐVN tại các quốc gia đang cư trú. Tr. Khắc đề nghị Tr. Đoàn Văn Thiệp nguyên là Ủy Viên Giao Tế Quốc Tế của hội HĐVN làm Ủy Viên Liên Lạc và Giao Tế Bắc Mỹ cho tập thể HĐVN, nhưng Tr. Thiệp từ chối vì cho rằng các đơn vị HĐVN đang sinh hoạt tại Hoa Kỳ chưa hề chính thức chấp nhận tổ chức HĐVN làm đại diện cho đơn vị của mình, dù rằng mặc nhiên công nhận bằng cách liên lạc trực tiếp để được hướng dẫn và xin cung cấp các tài liệu HĐ. Hơn nữa, trong thời gian đó có 4 đơn vị thuộc tổ chức HĐVN Hải Ngoại chưa hề tỏ ý muốn liên lạc với tập thể HĐVN trên phương diện toàn quốc, bên cạnh đó, thì tổ chức này lại tự xưng là đại diện của các tập thể HĐVN tại hải ngoại khi liên lạc với các cấp Châu, vùng và quốc gia của hội HĐHK và luôn cả với văn phòng Hướng Đạo Thế Giới, điều này đã gây bối rối không ít cho hội HĐHK và văn phòng HDTG qua văn thư của hai tổ chức này gửi đến cho Tr. Nguyễn Văn Thơ để muốn biết tổ chức nào sẽ là đại diện chính thức của tập thể HĐVN.

Nhân dịp này thì Tr. Khắc đề nghị là nên tiến tới thành lập một HĐTƯ' cho toàn thể các hướng đạo sinh Việt Nam trên toàn thế giới, theo như chính sách của HĐHK đưa ra và được đề nghị bởi Tr. Laszlo Nagy của hội HDTG. Mọi người đều đồng ý là phải tổ chức một Đại Hội Trưởng HĐVN để thành lập một Hội Đồng Trung Ương HĐVN. Thời gian và địa điểm được chọn vào vào dịp lễ Độc Lập của Hoa Kỳ vào năm 1983 và sẽ tổ chức tại quận Cam. Tr. Đoàn Văn Thiệp được các trưởng hiện diện trong buổi họp đề cử làm Trưởng Ban Tổ Chức và Tr. Nghiêm Văn Thạch được đề cử việc soạn thảo dự thảo Nội Lệ và Hiến Chương của HĐVN, sau khi bản dự thảo đã được thực hiện rồi thì gửi luân lưu đến các Trưởng từng là thành viên trong Ban Thường Vụ của hội HĐVN trước đây để góp ý. Khi đó thì Tr. Thiệp quay qua tôi hỏi tôi có thể giúp tìm địa điểm tổ chức được không, tôi cho biết là tôi có sự liên lạc rất thân tình với các trưởng Nữ trong Châu Orange của hội Nữ HĐHK, thêm vào đó các trưởng Nữ HĐHK luôn nhiệt tình ủng hộ mạnh mẽ cho các đơn vị HĐVN tại địa phương mà không hề có một điều kiện nào cả, nên tôi đề nghị là nên mượn phòng họp lớn trong trụ sở Châu của hội Nữ HĐHK tại quận Cam để làm địa điểm cho hội nghị. Ngay sau đó, Tr. Thiệp đề nghị tôi làm phụ tá cho anh và được mọi người chấp thuận. Nhiệm vụ đầu tiên của tôi là liên lạc mượn địa điểm và giúp cho Tr. Thiệp trong việc tổ chức Hội Nghị Trưởng. Vài ngày sau, tôi gặp lại Tr. Trần Văn Khắc, Tr. Nguyễn Văn Thơ, Tr. Nguyễn Thanh, Tr. Nguyễn Trung Thoại và Tr. Đinh Xuân Phúc tại nhà của Tr. Thiệp. Tôi cho Tr. Thiệp và các trưởng khác biết là Châu Trưởng và các trưởng trong Châu Orange của hội Nữ HĐHK đã chấp thuận cho mượn trụ sở của Châu Nữ làm địa điểm họp Hội Nghị Trưởng theo ý muốn của mọi người, mà không phải tốn bất cứ chi phí nào hết. Tr. Thiệp quay qua nói với tôi là anh rất bận với công việc kiến trúc của anh nên mọi việc tổ chức của hội nghị trưởng là phải nhờ tôi giúp lo giùm.

(Xem tiếp phần còn lại trong báo LL số mùa Thu 2020)

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG - HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

INTERNATIONAL CENTRAL COMMITTEE OF VIETNAMESE SCOUTING (ICCVS)

DAS INTERNATIONALE KOMITEE DER VIETNAMESISCHEN PFADFINDERSCHAFT

COMITE CENTRAL INTERNATIONAL DU SCOUTISME VIETNAMIEN

www.iccvs.org www.hdtuhdvn.com www.huongdao-vietnam.net www.huongdao-vietnam.org

5792 Fleet. Hampstead, Quebec, Canada, H3X 1G7

Email: ttk.hdtu.hdvn@gmail.com. Tel (714) 200-4186.

THÔNG TƯ NGÀY TINH THẦN TRẦN VĂN KHẮC 1 THÁNG 7 NĂM 2020

Ngày 22 tháng 6, 2020,

Kính chào quý Phụ Huynh, quý Thân Hữu, quý Trưởng, và các em Đoàn Sinh thân mến,

Hàng năm, chúng ta tưởng nhớ ngày 1 tháng 7 là ngày “Tinh thần Trần Văn Khắc”, một vị Trưởng tiên phong đã khởi đầu phong trào Hướng Đạo Việt Nam (HĐVN) vào năm 1930.

Là thành viên phong trào HĐVN, chúng ta nên lấy làm hãnh diện cho thành tích chung này dù trải qua nhiều thăng trầm trong suốt hành trình. Chúng ta vẫn còn tiếp tục gìn giữ và nêu cao ngọn đuốc thiêng trong suốt 90 năm qua để luôn cố gắng xây dựng một xã hội công bằng và tốt đẹp hơn.

Niềm hãnh diện này là lẽ tự nhiên, nhưng kèm theo đó, chúng ta phải biết ghi nhớ công ơn của người góp sức xây đắp phong trào. Chúng ta không thể nào thành công nếu không có công sức đóng góp của những người thân, những người cộng sự, những thân hữu đang âm thầm sát cánh chúng ta để góp phần cho phong trào HĐVN hiện nay tại Hải Ngoại luôn được trường tồn.

Như lẽ thường tình, niềm tự hào cần phải đi đôi với sự khiêm tốn và lòng biết ơn vì nếu thiếu những yếu tố như vậy chúng ta sẽ vô tình đi đến sự đề cao cá nhân, và sẽ vô tình gây chia rẽ trong hàng ngũ.

Hãy cùng nhau nhận thức và tránh xa con đường này.

Năm 2020 là một năm nhiều thiên tai, đại họa với nhân loại chưa từng thấy.

• Cháy rừng bên Châu Úc: Một thảm họa không riêng gì cho nước Úc. Chúng ta đồng chia sẻ nỗi đau này với các ACE bên Úc.

• Đại dịch COVID-19 toàn cầu cho chúng ta hiểu và biết trân quý hơn sự hiện hữu của mọi người và nhất là của những người thân. Đây là một giai đoạn để chúng ta học biết sử dụng tốt hơn những tài nguyên thiên nhiên để cùng nhau bảo vệ môi trường và cũng là giai đoạn để thể hiện lòng bác ái. Hãy cùng nhau chia sẻ sự khó khăn chung và giúp đỡ nhau một cách tích cực hơn. Mọi việc rồi chắc chắn sẽ qua đi một cách bình an.

• Nạn kỳ thị chủng tộc còn tồn tại khắp nơi: Khi lòng bác ái chưa đủ thì sự công bằng trong cách cư xử với nhau còn thiếu sót và còn nhiều phân biệt.

Là Hướng Đạo Sinh, chúng ta đã được rèn luyện tính công bằng. Chúng ta hãy tiếp tục gìn giữ chặt lòng tin cho sự bình đẳng chủng tộc, mở lòng quan tâm và bác ái hơn.

Hãy cùng nhau vượt qua mọi thử thách, vượt lên cái lẽ thường tình, để hướng dẫn các con em một cái nhìn đúng đắn hơn, với nhiều sự cởi mở và khoan dung hơn, vì tôi tin rằng tất cả những gì tốt đẹp đến với thế giới và loài người đều xuất phát từ một trái tim chân thật.

Tôi luôn kỳ vọng thế hệ sau sẽ luôn được sống chan hòa trong tình thương và lý tưởng Hướng Đạo tốt đẹp.

TM Hội Đồng Trung Ương – Hướng Đạo Việt Nam

Thân ái bắt tay trái
Trần Quang Thanh Trang, Chủ tịch.

Chú ý : Các Liên Đoàn/Đơn vị tại Miền/Chi Nhánh/Hướng Đạo Trưởng Niên tùy vào điều kiện, khả năng, hoàn cảnh cho phép, tổ chức các buổi lễ tâm tình, chia sẻ, tưởng niệm đến Trưởng Trần Văn Khắc cho các Đoàn Sinh.

Dear Parents, Friends, Scout leaders and Scouts,

Each year, on July 1st we commemorate the “Spirit of Trưởng Trần Văn Khắc” the pioneer leader who had started the Vietnamese Scouting Movement 90 years ago.

As members of the Vietnamese Scouting Movement, we should all be proud of our collective achievements in spite of peaks and valleys along the journey. Our Movement is still strong, our spirit is still high, and we will continue building and paving the way for a better society.

As we humbly celebrate our achievements, we should never forget the selfless contributions and sacrifices from our pioneering leaders, our families, our friends and fellow leaders. Pride in oneself is natural but it should carry with humility and gratitude. Without these virtues, pride leads to self-conceit or arrogance which, in turn, will lead to divisiveness within our ranks. Let us not go down this path,

We are also facing many unprecedented challenges this year 2020.

- **Australian bushfires** are a devastating catastrophe not only for Australia and its people. We all share their pain and their grief.

- **The pandemic Covid 19** : it may create an opportunity to bring more closeness within our families, make us more aware of our fragile environment, and motivate us to use our natural resources more wisely . As a scout, let us be more considerate, more charitable, more compassionate. Our attitude will define who we are and what we stand for.

- **The anti-racism movement across the world** : The lack of compassion is sadly the main reason for not treating one another fairly and equally. We, as scouters, are trained to be fair. Let's continue to uphold our conviction in justice and racial equality.

Together, we will overcome all hurdles and we should try our best to lead a more exemplary life for our next generation.

I believe that greatness always comes from a true heart and I do hope that our next generation will have the opportunity to live in a better environment with more love and respect as we all practice our scout promises and values.

Trưởng TÔI THẬT DƯƠNG VẠN Và Trưởng NGUYỄN HỮU MƯU

BBT/GVMD: Dưới đây là bài của Luật sư Phan Thanh Hy, ký ức về 2 người bạn thân đó là TUV Tôn Thất Dương Vân và TUV Nguyễn Hữu Mưu. GVMD đăng lại để tưởng nhớ vị cựu Hội trưởng có nhiều tâm huyết đối với Phong trào, đồng thời giúp ACE biết được đôi nét chăm phá nhưng rất đẹp về tính khí của 2 cựu TUV HĐVN qua ngòi bút của vị Hội trưởng đã từng cộng tác với 2 vị đó trong việc xây dựng Phong trào HĐVN.

Tôi có hai người bạn thân, rất thân. Gặp trong hai tuổi đời khác nhau trên hơn hai mươi năm. Hai người bạn mà đời sống đã giúp nhiều cho tôi. Tôi đã thật sự sống với họ và học hỏi với họ trong nhiều năm tháng. Đó là anh Tôn Thất Dương Vân, và anh Nguyễn Hữu Mưu.

Vừa già từ nhà trường, tuy biết nhiều lý thuyết mà không kinh nghiệm, tôi được chọn làm thẩm phán tại 3 quận quan trọng của tỉnh Quảng Trị, nằm trên con đường số 9, thị xã Đông Hà, đến biên giới Lào Việt. Bộ tư pháp đầu tiên của xứ Việt Nam Độc Lập, chỉ định một thanh niên, có ý muốn trông đợi vào tuổi trẻ để phổ biến tính cách độc lập của tư pháp đối với hành chánh mà không một sự xen lấn nào Hành chánh do một số quan lại cũ hoặc một số cán bộ đảm nhận.

Tôi đến nhiệm sở, một chiếc va li nhỏ làm hành lý dùng một “nhà làng” địa phương làm trụ sở tòa án.

Tôi đang tạm trú nơi gia đình một nông dân thì tình cờ biết được anh Tôn Thất Dương Vân, lúc ấy làm chủ sự Bưu Điện thị xã Đông Hà. Chúng tôi

khám phá “đều là Hương Đạo”. Đủ để chúng tôi mến nhau. Không do dự, anh Vân mời tôi về nhà ở với anh. Một biệt thự của Pháp để lại, vừa dùng để ở và nơi làm việc.

Anh Dương Vân lúc ấy đã lập gia đình. Hai trai, một gái còn nhỏ. Anh hơn tôi gần 10 tuổi.

Tôi trở thành một người trong gia đình mà tôi chia sẻ đời sống thanh đạm.

Anh Vân là người Huế, gốc Hoàng Gia. Chị Vân cũng người Huế.

Anh có những tánh tình đặc biệt của dân Huế và đức tánh của người Hoàng Tộc. Anh không phải hình ảnh những người thường được gọi là “các mẹ”. Anh không cổ vũ một chế

độ quân chủ, trên là vua toàn quyền và dưới là dân phải răm rắp nghe theo. Với một học vấn biết nhiều, anh Vân muốn sống trong một xã hội dân chủ.

Anh rất cẩn thận trong lời nói, cách xưng hô. Một sự nhã nhặn quá đáng có thể hiểu nhầm với sự lạnh nhạt, hay sự phân chia giai cấp.

Đối với tôi là bạn Hướng Đạo, mà ít khi anh kêu tôi bằng tên, mà chỉ bằng chức vụ. Lúc đầu tôi phản đối, lấy làm khó chịu cách xưng hô. Mãi về sau anh và gia đình mới kêu bằng tên.

Anh chị lo cho đời sống của tôi thật chu đáo. Khởi những âu lo, phiền toái hằng ngày, tôi dành suốt thời giờ cho công việc. Đem nhiều kết quả mỹ mãn. Được sự quý mến của đồng bào, cũng một phần nhờ anh Vân.

Phải chung sống với anh Vân mới hiểu được con người. Tìm được trong cái vỏ “thành kiến” cũ kỹ, bản chất mới mẻ của anh.

Anh Vân thẳng tắn, nghĩ sao nói vậy.

Sự bất bằng hiện ngay trên mặt khi anh không cùng ý kiến với người nói chuyện. Nhưng sau đó, anh ôn hòa phản đối... anh không còn vội vàng trong lời nói. Chứng tỏ anh đã suy nghĩ kỹ trước khi phát biểu.

Đối với những người trực thuộc tại sở làm, anh cư xử hòa nhã. Bình dân trong sự đối đãi mà nghiêm trang khi làm việc. Nhưng không câu nệ. Sẵn sàng giúp họ bất cứ ở công tác nào khi họ gặp khó khăn.

Anh Vân rất nghiêm đối với các con. Thương yêu mà không đùa giỡn. Anh áp dụng phương pháp Hướng Đạo trong việc giáo dục các con. Một bầy sói con trong khi Hướng Đạo không được phép hoạt động. Hơn 10 năm sau, bầy sói con này trở thành những trưởng vững của Hướng Đạo Sinh Sài Gòn. Hình ảnh của người bố.

Có một đặc tính mà tôi tưởng là mâu thuẫn với con người của anh Vân. Đó là sự giản dị. Có lần, trong một đêm “không trăng, không sao” chúng tôi đã ra ngoài sân, trần truồng như nhộng, nô đùa tắm dưới trận mưa tầm tã của mùa hè Đông Hà. Anh Vân bảo “tại sao phải có cần chút gì để che thân?”. Cũng theo đề nghị của anh, chúng tôi... đã bỏ hết áo quần, tắm ở một cái suối, lúc đi trại tại Pleiku.

Nhưng giản dị không phải là bỏ qua chi tiết. Anh thật chu đáo và tỉ mỉ. Không có việc nào làm lửng chửng.

Rồi chiến tranh lan rộng khi Pháp dùng võ lực để chiếm lại đất nước. Tôi và anh Vân, người theo ủy ban tư pháp, người theo ủy ban hành chánh. Mất liên lạc.

Hai mươi năm sau, lúc hành nghề tại Sài Gòn, tôi được biết anh Vân giúp việc cho một cơ quan Kinh Tế Xã Hội tại thủ đô. Tôi bắt liên lạc. Chúng tôi sung sướng gặp lại “Chúng mình là người Hướng Đạo...”

Tạm thời anh Vân để gia đình ở Huế. Tôi mời anh về với chúng tôi. Anh nhận lời một cách tự nhiên. Như mấy mươi năm trước, tôi đã tá túc tại nhà anh. Anh là người ngoại tộc duy nhất, đã chung sống với chúng tôi. Từ trước đến nay, gia đình tôi coi anh, tiếp nhận anh như một người bà con với tất cả thân tình quý mến.

Đến ngày chị Vân và các cháu dọn vào, có nhà riêng. Chúng tôi xa nhau. Nhưng không lâu. Chúng tôi lại có dịp gặp nhau trong Hội Đồng Trung Ương của HĐVN. Trong ba nhiệm kỳ làm Hội trưởng, tôi có may mắn được sự cộng tác của người bạn cố tri. Là tổng thư ký. anh đã tổ chức lại cơ cấu hành chánh của Hội. Lần đầu tiên muốn được độc lập đối với Chánh quyền trong việc giáo dục các đoàn sinh với một tài chánh khá lớn. Anh giúp trưởng Trần Trọng Lân, Thư ký thường trực tại văn phòng, tổ chức đời sống tại Trụ sở của Hội vừa mới xây cất đường Bùi Chu. Nơi ăn chốn ở của các Trưởng từ các tỉnh về Thủ đô. Anh Vân đảm trách Tổng Ủy Viên liên tiếp 2 nhiệm kỳ.

Anh Trần Văn Đường lúc ấy là thủ quỹ rất bằng lòng về nhiều ý kiến xây dựng của anh.

Một số anh em Hướng Đạo cho anh là khó tánh. Đó là một nhận xét sai lầm. Anh Vân, người cẩn thận không chịu bừa bãi, có một quan niệm rõ ràng về đạo đức. Tôi đã biết anh không ngần ngại “sửa sai” một vài Trưởng, dầu họ là bạn thân.

Anh không phải là người “bảo thủ” mù quáng. Anh chỉ trọng những đường lối, tập tục cổ truyền xưa mà anh cho là tốt, còn có thể dùng được, trong một xã hội xáo trộn.

Bên cạnh anh Vân, sống và hành động theo lý trí, tôi gặp một bạn sống nhiều về tình cảm. Đó là anh Nguyễn Hữu Mưu.

Anh Vân người cao và gầy. Anh Mưu thấp và mập hơn, tròn trịa. Nhiều khi có đôi mắt buồn. Tuy nhiên, anh Mưu không hà tiện tiếng cười dòn, vang đến tận xa, cũng như giọng nói.

Anh Mưu người Công giáo, anh Vân Phật giáo, người trầm lặng. người hồn nhiên vui sống, tự nhiên, ít hình thức.

Tôi không nhớ đã gặp anh Mưu trong trường hợp nào. Chỉ biết ngay lúc đầu, chúng tôi mến nhau: đều rất thẳng tắn và tình cảm.

Khi anh là Tổng Ủy Viên của Hội, tôi có nhiều dịp đánh giá và mến phục anh. Anh không kiêu hãnh vì mình là Trưởng cao cấp nhất. Anh sống hòa mình với các Hướng Đạo sinh. Phần lớn để hòa giải các ý kiến bất hòa, vì anh gần các anh chị em hơn tôi. Đó không phải là chuyện dễ. Mỗi Đạo trưởng là một tướng vùng mà! Với một kỹ thuật tổ chức riêng biệt họ cần phải có một sự độc lập nào đó.

Giọng nói ồ ồ, nhưng có khi anh phân tích phải trái, khi cần anh không do dự cất lời một trường.

Trước sự bất bằng nóng giận, bất cứ từ đâu đến, anh không mất bình tĩnh. Lắng tai nghe, chăm chú nghe, rồi trả lời. Vui vẻ trả lời như một xô nước lạnh cho vào một nhóm lửa: Giải thích vì sao mình bình vực một ý kiến của Trưởng này và loại bỏ ý một Trưởng khác.

Anh không phải là người dễ dàng từ bỏ ý kiến của anh. Anh bình vực đến cùng. Đừng tưởng anh vui tính chắc phải dễ dãi.

Anh là hình ảnh một đồng tiền kẽm: ngoài tròn mà trong vuông.

Anh gặp tôi bất cứ khi nào anh muốn. Tôi không thể từ chối đầu bạn việc đến đâu. Tại nhà anh, nhà tôi, và ngay cả ở văn phòng, trong một cuộc trà đàm hay bữa ăn thân mật. Vì chúng tôi là hai người bạn thân, tìm một đường sống thích ứng cho Hội, độc lập đối với người ngoài và phù hợp với đường lối giáo dục mà các Trưởng muốn diu dắt các anh chị em Hướng Đạo.

Không phân biệt Nam, Bắc, Trung. Không chú trọng chuyên môn giỏi. Chúng tôi và nhờ sự nhẫn nại của anh Mưu, đã duy trì tình huynh đệ thật sự giữa anh em. Anh Mưu cũng đã giúp tôi trong việc “hòa giải” giữa “hai phái” của Hội nữ. Đầu chỉ trong thời gian ngắn.

Không may mắn có con, anh MƯU đã dồn tình thương cho những trẻ em đã đến với anh chị... Chị Mưu mở một trường Mẫu Giáo tại Sài Gòn, đó là trường AURORE rất được nhiều tín nhiệm. Kỷ luật chặt chẽ. Kết quả rất tốt. Bên cạnh chị Mưu là giám đốc, có hai em phụ trách điều khiển. Tổ chức theo lối Hướng Đạo.

Những ai chưa biết chị Mưu, cho chị lạnh nhạt, kỳ thật chị rất tình cảm, thân mật. Nhưng anh Mưu bộc lộ tư tưởng rõ ràng hơn.

Là một kỹ sư canh nông, anh giữ chức vụ một Giám đốc. Anh thích cây cảnh, thú vật. Anh có một cái vườn lớn, nhiều loại cây ăn trái, thường lên đó cuối tuần. Sáng thứ hai, đi ngang nhà tôi, trước khi đến sở, anh ghé lại thân mật thăm hỏi, để lại cho tôi nhiều trái cây đem ở vườn về.

Anh Mưu áp huyết thường cao. Một hôm một đường gân máu nhỏ ở đầu bị nghẹt, anh hôn mê phải vào bệnh viện cứu chữa. Anh chị em Hướng Đạo lo sợ sức khỏe anh. Lo ngại là phải vì tình trạng hôn mê dễ dàng trở lại nên chúng tôi khuyên anh bớt hoạt động. Anh không vui mà chúng tôi cũng không vui, vì có cảm tưởng như mất một Trưởng gương mẫu của Phong trào.

Hình như đó là một lý do để anh được phép xuất ngoại sau năm 1975.

Khi qua Pháp, tôi được biết anh chị ở gần Bordeaux. Chưa kịp đi thăm thì một người bạn cho biết anh áp huyết cao, lại bị nghẹt một đường gân máu. Đang hôn mê và cứu chữa tại

một bệnh viện Strasburg.

Tôi đến thăm anh tại bệnh viện. Anh như người ngủ say. Tôi nắm tay anh nhiều giờ, chờ mong thấy một tác động nhỏ nào trên nét mặt. Nhưng nó đã không đến, suốt gần một ngày tôi bên cạnh anh. Hôm sau, tôi trở về Paris, vẫn hy vọng anh Mưu sẽ tỉnh lại như có người đã trở lại sau nhiều tuần hôn mê. Tôi đã thất vọng. Một tuần sau, chị Mưu điện thoại cho biết anh đã từ trần. Chị còn nói anh Mưu chắc đợi để gặp tôi rồi mới chết.

Anh Mưu ơi! Tất cả tình thương của anh em Hương Đạo, hơi nóng của nó lần này không đủ để giữ anh lại trên đường vĩnh biệt!

Anh Vân, Anh Mưu đã ra đi, để lại một sự luyến tiếc cho những Hương Đạo sinh có dịp tiếp xúc với hai trường kỳ cựu. Một cảm tình chắc hẳn sâu đậm.

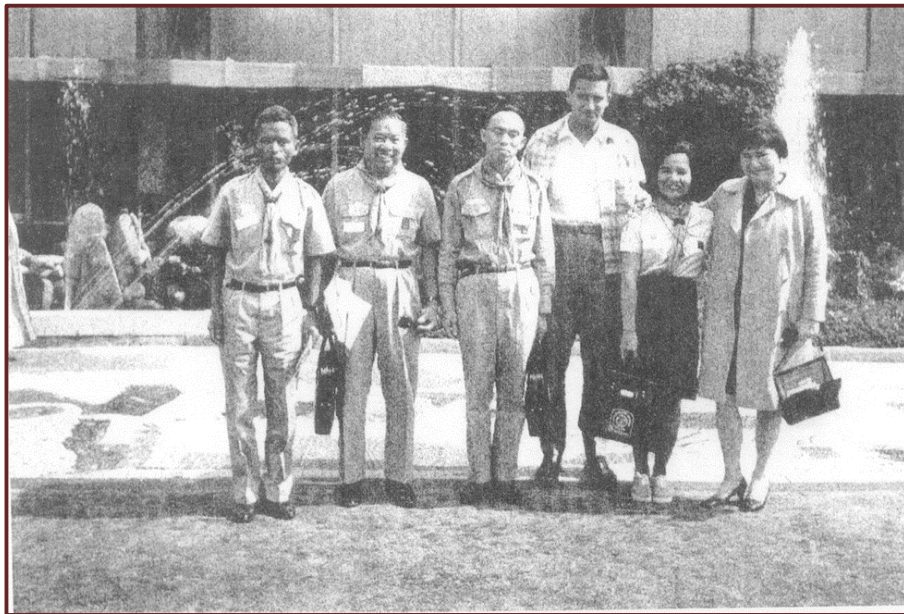
Hình ảnh của hai anh bạn gần như cả một cuộc đời tôi không thể xóa nhòa trong ký ức. Các anh đã giúp tôi GIỮ VỮNG tinh thần hòa hợp, khoan dung, chân thật, mà người HƯƠNG ĐẠO phải có, để cùng chung sống và phục vụ trong tình thương.

Viết tại Pháp, đầu năm 2000

Phan Thanh Hy

- ACE thân mến, góp nhặt tư liệu về các Trường lão xưa là để tô đậm thêm những trang sử vàng của phong trào Hương Đạo.
- Hãy chia sẻ những mẫu chuyện nhỏ cho chuyên mục "Trường Lão HĐVN", chúng ta sẽ tạo nên một kho tư liệu quý để lại cho thế hệ sau.
- Qua những câu chuyện được chia sẻ ACE rút ra được bài học hay kinh nghiệm hữu ích gì để bản thân có thể áp dụng trong đời sống? Xin hãy chia sẻ cho mọi người cùng được biết!

Trước sảnh đường Hội nghị Huấn luyện APR tại Hàn Quốc năm 1968 (từ trái sang phải)

- DCC Lê Mộng Ngộ, Trại Trường QG
- Tr Huỳnh Văn Diệp, Tổng Ủy Viên
- LS Phan Thanh Hy, Hội Trường

*Phan Thanh Hy cựu Hội Trường HĐVN từ 1965-1970
Trích " Giữ Vững Mỗi Dây 5 "
KymNguyễn chuyển đăng*

Đóng cửa thăm ru Một sớm hồi mình

*Hương trầm sao cũng quan san
Tiếng Thơ xao xác lá vàng mùa thu
Quốc kêu trên đỉnh sương mù
Tiếng lòng lữ thứ, Tháng Tư ngát sâu ...*

*Thả về đâu ! Rót về đâu !
Hồi hồn luân lạc... Sủi ngàu máu xương ...
Từ phong ba nước xa nguồn
Thuyền đi trăm bến vẫn thương bến nghèo ...*

*Chiều nay nghe gió hắt hiu
Tháng Tư phiền muộn ... ời chiều lưu vong !
Trang thơ lệ dẫm bao dòng
Hồn Thơ nửa mảnh chập chùng tuyết sương,*

*Tháng Tư ơi ! Tháng đoạn trường !
Nguồn Sâu bất tận lạnh chương u hoài
Nghe như tiếng thác đổ dài
Chiều đi biển biệt ...mấy trời hoang vu !*

*Ta Về Đóng Cửa Thăm Ru
Nằm im đi nhé Tháng Tư Ngâm Ngủ ...*

*Lá xanh tàu Chuối mướt như tơ
Ta đã mến yêu tự thuở giờ
Trái đất ba chiều dài bất tận
Đài Thơ nào dựng bỗng hoang sơ !*

*Lòng Biển, Ý Trăng nghe hững hờ
Bơ vơ giữa nửa bán câu thơ
Ta làm khách lạ, hành tinh lạ !
Một Sớm Hồi Mình ? Sao ngẩn ngơ ...*

*Cánh Gió phiêu du đứng lặng thăm
Nơi này đã đến tự ngàn năm
Kiếm hoài tiền kiếp mà chưa thấy !
Vẫn đợi mùa Hoa, Gió chuyển vần ...*

*Giữa Hành Tinh Lạ, Khách bơ vơ !
Thơ kết một vòng óng chuỗi tơ
Có Suối Huyền Vi. Dòng Tịnh Thủy,
Nhạc Trời Thanh Khiết Nở Cung Hoa ...*

*April 17, 2020 ĐSLV
Thơ Tuệ Nga
Nguồn Internet
Hùng Đào chuyển đăng*

Khi về già, có người sống những tháng năm vui vẻ, có người lại u uất muộn phiền. Tổng kết lại thì không gì ngoài việc bạn đã chuẩn bị con đường lui bước tốt đẹp cho mình chưa?...

Khi về già, cũng là lúc chỉ còn lại khoảng thời gian cuối cùng trong đời người, bạn đã có con đường lui của mình chưa? Sau đây là 5 gợi ý thú vị giúp bạn luôn thanh thoi khi tuổi tác xế chiều:

Con đường thứ 1: Có một thân thể mạnh khỏe.

Điều này quan trọng nhất, bất kể có tiền hay không, khi có một thân thể mạnh khỏe thì đã có những năm tuổi già hạnh phúc.

Có thân thể mạnh khỏe sẽ không gây thêm phiền phức cho con cháu.

Có thân thể mạnh khỏe sẽ không đem tiền tặng cho bệnh viện.

Có thân thể mạnh khỏe, thì bản thân mới có niềm vui.

Thế nên, bất kể lúc nào, có thân thể mạnh khỏe mới là con đường lui tốt đẹp nhất đời người.

Khi bạn có tuổi càng cần chú ý, cái gì cũng của người khác, chỉ thân thể mới là của mình, đó là cái mình phải đem đi.

Ở trong nhà không bằng hoạt động. Bình thường cần chú ý những thông tin mà thân thể biểu lộ. Đối với thân thể nhất định phải chăm chút, định kỳ kiểm tra sức khỏe, chớ tự làm khó mình.

Cần xem nhẹ tất cả, tâm tĩnh lại rồi thì bệnh tật sẽ tránh xa.

Con đường thứ 2: Bên mình có người dìu dắt

Đó chính là người chung gối, là bạn đời. Có tuổi rồi, có bạn đời bầu bạn mới là phúc.

Dân gian thường nói: “Con cháu đầy nhà cười ha hả, chẳng bằng một người bạn già bên thân”. Hay như câu: “Con chăm cha không bằng bà chăm ông”.

Đây không phải thứ tình cảm oanh liệt hoành tráng gì, chỉ là cùng trò chuyện, bình thản, nhẹ nhàng, đó mới khiến trái tim xúc động nhất. Có người bạn đời biết yêu, biết thương, cùng đi hành quân nơi chiến trường đông Bắc đó mới là

con đường tốt nhất.

Con đường thứ 3: Cuộc sống cần có quy luật

Con người có tuổi nhất định phải sống có quy luật. Nghỉ ngơi, ăn uống, vui chơi, ngủ nghỉ, v.v.. cần phải có thời gian của mình. Bởi vì các ‘linh kiện’ trên thân mình đều đã lão hóa, chẳng thể chịu nổi sức tàn phá của bất quy luật. Ăn uống không được chèn chèn thỏa thuê. Trưa nhất định cần ngủ. Với bạn khiêu vũ chơi bài cũng cần có.

Kết giao bạn bè là rất quan trọng, người có tuổi cũng nên có nhóm của mình, chớ khép kín mình, nhưng kết giao nhất định phải cẩn thận. (Hãy tránh xa người hay nỏ, cuồng, ư, nói láo... chuyên ăn của người)

Chớ kết giao với người có lòng dạ hẹp hòi. Nên tìm người tuổi tác tương đồng, cơ ngộ tương tự, có cùng niềm vui sở thích để cùng chia sẻ, có thể giúp nhau giải buồn phiền. Như vậy niềm vui cũng đủ rồi.

Con đường thứ 4: Dành đủ tiền chi tiêu cho mình

Việc này rất quan trọng, chớ đem hết tiền cho con cháu. Có tiền rất quan trọng.

Nếu xảy ra bất trắc gì thì đã có đủ tiền xử lý. Khi có việc cần dùng đến tiền, tự mình lấy ra, không phải ngửa tay xin con cháu, bạn bè

Có tiền ra ngoài, đáng tiêu thì tiêu, đi du lịch một chuyến, mua bộ quần áo đẹp. Khi tâm tình vui vẻ thì mới cảm thấy được đã không cô phụ bao năm tháng đã qua.

Con đường thứ 5: Một trái tim vui vẻ

Con cháu đều bận rộn, chúng ta chớ làm phiền chúng. Chúng ta nghỉ hưu rồi, nhất định phải tìm niềm vui của riêng mình.

Tuổi tác này là quý báu nhất, do đó cần hưởng thụ cuộc sống.

Hát ca, nhảy múa, du lịch, dạo chơi, thăm thú, v.v.. xem còn có những phong cảnh đẹp nào mà mình chưa xem, nếu điều kiện cho phép thì hãy đi thực hiện. Nhất định cần trân quý quãng thời gian cuối cùng..

Nước mắt ai người ấy lau, chẳng ai có thể khóc thay mình được...

Sao cứ phải làm vui lòng người khác? Chi bằng sống cho mình vui vẻ, khiến cuộc sống cực khổ thành những ý thơ, khiến thế giới bạc tình thành thâm tình, như thế mới là có bản lĩnh.

Ban đầu, chúng ta đến với thế giới này là vì buộc phải đến; cuối cùng, chúng ta rời khỏi thế giới này cũng vì buộc phải đi. Quá trình giữa

buộc phải đến và đi này, thì chúng ta lại có thể tự lựa chọn sống tùy theo cái tâm mình.

Đời người quả thật chẳng dễ dàng: đắng cay khổ cực, vui buồn hợp tan, chúng ta vẫn cứ phải sống tiếp và sống tốt.. Sao cứ phải làm vui lòng người khác? Chi bằng sống cho mình vui vẻ, khiến cuộc sống cực khổ thành những ý thơ, khiến thế giới bạc tình thành thâm tình, như thế mới là có bản lĩnh.

Cách sống khác nhau, kết quả khác nhau

- Nếu cuộc sống của bạn lấy tiền làm trung tâm, thì bạn sẽ sống rất khổ cực.

- Nếu cuộc sống của bạn lấy phụ nữ làm trung tâm, thì bạn sẽ sống rất mệt mỏi.

- Nếu cuộc sống của bạn lấy ái tình làm trung tâm, thì bạn sẽ sống rất đau thương.

- Nếu cuộc sống của bạn lấy leo cao làm trung tâm, thì bạn sẽ sống rất phiền muộn.

- Nếu cuộc sống của bạn lấy khoan dung làm trung tâm, thì bạn sẽ sống rất hạnh phúc.

- Nếu cuộc sống của bạn lấy tri túc làm trung tâm, thì bạn sẽ sống rất vui vẻ.

- Nếu cuộc sống của bạn lấy cảm ơn làm trung tâm, thì bạn sẽ sống rất thiện lương.

Khi bạn phải nằm trên giường bệnh, thì bạn sẽ chẳng còn sợ gì nữa.

Lúc đó ai cũng sợ bạn. Bạn bè sợ bạn mượn tiền. Cha mẹ sợ bạn chữa trị không khỏi. Bạn đời sợ bạn khiến họ mệt mỏi. Lãnh đạo sợ bạn không thể trở lại công việc, vội tìm người thay thế. Bác sỹ sợ bạn không đủ tiền viện phí, thường đối chiếu tiền còn dư để dừng thuốc.

Đến lúc đó, nóng nảy và ngạo nghễ đều đã biến mất.

Thế nên, nhất định phải chăm sóc tốt bản thân mình. Tất cả đều không phải là của mình, duy nhất thân thể là của mình.. Quan trọng nhất chỉ có sức khỏe, học cách chăm sóc bản thân, yêu quý bản thân.

Khi bạn mệt, sẽ có người nói:

- “Mệt rồi thì đừng làm nữa”. Nhưng không làm không có tiền, thì có ai cho bạn không?

Khi bạn bị bệnh, sẽ có người nói:

- “Uống thuốc đi”. Nhưng có ai thực sự mua thuốc cho bạn không?

Khi bạn nói điện thoại hỏng rồi, sẽ có nhiều người nói:

- “Hỏng rồi đổi cái mới”. Nhưng có ai thực sự đổi điện thoại mới cho bạn không?

Khi bạn gặp khó khăn, sẽ có nhiều người nói:

- “Không sao”. Nhưng thực sự có ai giúp bạn không?

Không nên chỉ nghe người ta nói, mà nên xem họ làm thế nào.

Cố gắng lên, bạn không cố gắng thì không ai có thể cho bạn cuộc sống mà bạn mong muốn.

Có những việc nghĩ thoáng ra bạn liền minh bạch.

Trên thế giới này, bạn chính là bạn.

Bạn đau, chỉ mình bạn đau. Bạn mệt, chỉ mình bạn mệt. Có người cảm thông với bạn, thì cũng làm thế nào? Cuối cùng thu dọn tàn cuộc vẫn là dựa vào chính bạn.

Thế nên, cần ghi nhớ, có những người mình có thể kỳ vọng, nhưng không được ỷ lại. Lúc nào cũng tự răn mình, cố gắng, kiên cường.

Trời mưa đường ướt trơn, tự mình ngã tự mình bò dậy

Đường đời ai người ấy đi, mệt hay không chỉ mình mình biết rõ.

Nước mắt ai người ấy lau, chẳng ai có thể khóc thay mình được.

Đừng buộc chặt chuyện xưa không tiến bước, đừng dựa vào những người đã giúp mình.

Khi có người lơ là bạn, chớ đau thương. Mỗi người đều có cuộc sống của riêng mình, không ai có thể luôn bên bạn được.

Người muốn đi thì không thể nào giữ nổi, người giả ngử thì gọi thế nào cũng không dậy

Mỗi người đều gắng sức có được cuộc đời hoàn mỹ. Nhưng trên đời không có thứ gì tuyệt đối hoàn mỹ.

Mặt trời lên đến đỉnh đầu, lập tức ngã về tây. Trăng tròn liền sang khuyết. Thế nên, có khiếm khuyết mới là vĩnh cửu, không hoàn mỹ mới gọi là cuộc đời.

Kỳ thực, cảnh giới đẹp nhất chính là hoa nở chưa hết, trăng tròn chưa đầy.

Biết cúi đầu thì mãi mãi không va đầu.

Biết nhường bước thì mãi mãi không lùi bước.

Người đi tìm sự khiếm khuyết của mình mới có được sự hài lòng..

Người nhận biết hạnh phúc mới có được.

Chi Bui

Hùng Đào chuyên đăng

VẬT NHỎ XÍU KIA... ĐÃ LÀM ĐƯỢC !!!

CORONAVIRUS

* Tác giả: Moustapha Dahleb

* Nguồn: www.afrik.com

<http://lesoldatdupeuple.over-blog.com>

* Chuyên ngữ: Đào Trường Phúc

*Chuyên đăng: Giao le

*** Lời tòa soạn (Phở Nhỏ Online) Moustapha Dahleb là bút hiệu của Dr. Hassan Mahamat Idriss (hình trên), một y sĩ kiêm văn sĩ của nước Cộng Hòa Tchad (République du Tchad - Republic of Chad) quốc gia vùng trung bắc Phi Châu, vốn là thuộc địa của Pháp, được trao trả độc lập từ năm 1960).**

Ngày 23/3/2020, Moustapha Dahleb đăng bài viết (bằng tiếng Pháp, ngôn ngữ chính của Tchad) trên Facebook. Ngày hôm sau, bài này được nhật báo điện tử Le Nouvel Afrik đăng lại với lời giới thiệu của ban biên tập: “*Bài viết tuyệt vời, vang vọng như một lời kêu gọi mỗi cá nhân và cả thế giới hãy nhận thức rõ rệt về những giá trị thực sự trong đời sống của chúng ta*”. Sau đó, bài viết (trong nguyên tác và bản dịch Anh ngữ) được đăng trên nhiều trang mạng khác.

Một điểm cần ghi chú: Khi tác giả viết bài này, đại dịch Covid-19 chưa thực sự lan tới Phi Châu. Tạp chí Science (www.sciencemag.org) ghi nhận là ngày 5 tháng 3 mới chỉ có một trường hợp lây nhiễm đầu tiên ở Cộng Hòa Nam Phi. Nhưng chỉ hai tuần sau đó, lần lượt từ Cộng Hòa Nam Phi đến các nước Rwanda, Equatorial Guinea, Namibia v.v... thông báo hàng loạt trường hợp nhiễm bệnh. Ngày 7 tháng 4, Tổ Chức Y Tế Thế Giới cho biết tất cả 54 quốc gia trên lục địa Phi Châu đều có bệnh nhân Covid-19, tổng cộng trên 10,000 người, và rất có thể sẽ lên tới cả triệu người, vì trang thiết bị và nhân sự điều hành hệ thống y tế tại đây rất hạn chế so với các châu lục khác.

Dưới đây là bản dịch bài viết ngày 23 tháng 3 của Moustapha Dahleb, trình bày cảm nghĩ của tác giả về đại dịch Covid-19.

Một vật nhỏ xíu mang tên coronavirus đang làm đảo lộn cả một hành tinh. Một vật mà mắt thường không nhìn thấy được, đã đến đây để áp đặt luật lệ của nó lên cuộc sống. Nó làm cho mọi chuyện đều bị đặt dấu hỏi và mọi trật tự hiện hữu bị đảo lộn.

Tất cả đều phải sắp xếp lại theo những cung cách khác hẳn.

- Điều mà các cường quốc Tây Phương không thực hiện được ở Syrie, Lybie, Yemen... (như ngưng bắn, đình chiến...), vật nhỏ xíu kia đã làm được.
- Điều mà quân đội Algérie không đạt được, vật nhỏ xíu kia đã làm được – phong trào “Hirak” biểu tình chống đối chính phủ đã chấm dứt.
- Điều mà những nhà đối lập chính trị không làm được (như đòi hoãn thời hạn bầu cử), vật nhỏ xíu kia đã làm được.
- Điều mà các xí nghiệp không đạt được (như xin giảm thuế, miễn thuế, vay nợ khỏi trả tiền lời, quỹ đầu tư, hạ giá nguyên liệu chiến lược...), vật nhỏ xíu kia đã làm được.

Điều mà phong trào biểu tình “áo vàng” và các nghiệp đoàn ở Pháp không đạt được (như đòi giảm giá xăng nhớt, gia tăng bảo hiểm xã hội...), vật nhỏ xíu kia đã làm được

- Bỗng nhiên, ở các quốc gia Tây Phương người ta thấy giá xăng nhớt rẻ hẳn đi, mức ô nhiễm hạ thấp xuống, mọi người bắt đầu có thì giờ rảnh rỗi, rảnh đến mức không biết làm gì cho hết giờ. Các bậc cha mẹ bắt đầu biết chú ý để hiểu về con cái, những đứa con bắt đầu biết sống trong gia đình nhiều hơn, công ăn việc làm không còn là chuyện ưu tiên, thú du lịch và những trò tiêu khiển không còn là tiêu chuẩn của một cuộc sống thành đạt.
- Bỗng nhiên, chúng ta lặng lẽ quay trở về với chính mình và hiểu được giá trị của những chữ “đoàn kết” (solidarité/solidarity) và “dễ bị tấn công” (vulnérabilité/vulnerability).
- Bỗng nhiên, chúng ta hiểu ra rằng, dù giàu hay nghèo, tất cả chúng ta đều ở chung một xuồng. Chúng ta thấy được là mình đã cùng nhau đi mua sạch hàng hóa trên kệ của những cửa hàng, và chúng ta đều nhận ra rằng các bệnh viện đang đầy áp bệnh nhân và đồng tiền chẳng còn gì là quan trọng nữa. Rằng tất cả chúng ta đều là những con người giống nhau, đang đương đầu với đại dịch coronavirus.
- Chúng ta nhận ra rằng trong các garage, những chiếc xe hơi đắt tiền vào bậc nhất cũng nằm yên vì không ai được ra khỏi nhà.
- Chỉ cần vài ngày là đủ để nhân loại thiết lập được sự bình đẳng xã hội mà trước đây không ai có thể tưởng tượng nổi.
- Nỗi sợ hãi đã xâm chiếm tất cả mọi người. Nó đã thay đổi chiến tuyến. Nó đã rời bỏ những người nghèo để qua sống với những người giàu tiền bạc và quyền lực. Nó đã nhắc cho những người ấy nhớ lại bản chất con người của họ và khai phóng chất nhân bản trong con người của họ.
- Mong rằng điều này sẽ cho thấy sự yếu đuối và dễ bị tấn công của những con người đang tìm cách bay lên sống trên Hỏa Tinh, những con người vẫn tưởng mình có đủ sức mạnh để cày tể bào tạo ra bản sao của con người với hy vọng sẽ được trường sinh bất tử.
- Mong rằng điều này sẽ cho thấy sự thông minh có giới hạn của con người khi đối đầu với sức mạnh của trời đất.
- Chỉ cần vài ngày là đủ để sự nhất định trở thành bất định, để sức mạnh trở thành sự yếu đuối, để quyền lực trở thành sự đoàn kết và hành động chung.
- Chỉ cần vài ngày để Phi Châu trở thành một lục địa an toàn. Hãy để cho sự mơ mộng trở thành lời đối trá.
- Chỉ cần vài ngày để nhân loại ý thức được rằng mình chỉ là hơi gió và bụi bặm.
- Chúng ta là ai? Chúng ta đáng giá bao nhiêu? Chúng ta có khả năng gì để đối phó với loại coronavirus này?
- Hãy nhìn vào sự thật ngay trước mắt trong khi chờ nghe ý Trời.
- Hãy đặt câu hỏi về “bản chất con người” của chúng ta trong cuộc “toàn cầu hóa” đang bị thử thách bởi coronavirus.

Hãy ở yên trong nhà và suy ngẫm về trận đại dịch này.

Hãy yêu thương nhau, hỡi những người còn sống.

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG - HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

INTERNATIONAL CENTRAL COMMITTEE OF VIETNAMESE SCOUTING (ICCVS)

DAS INTERNATIONALE KOMITEE DER VIETNAMESISCHEN PFADFINDERSCHAFT

COMITE CENTRAL INTERNATIONAL DU SCOUTISME VIETNAMIEN

www.iccvs.org www.hdtuhdvn.com www.huongdao-vietnam.net www.huongdao-vietnam.org

5792 Fleet. Hampstead, Quebec, Canada, H3X 1G7

Email: ttk.hdtu.hdvn@gmail.com. Tel (714) 200-4186.

Facebook: <https://www.facebook.com/pg/vietscouts/posts/>

HỎI – ĐÁP VỀ HDTU’ HĐVN (TIẾNG ANH) { tiếp theo và hết }

FREQUENTLY ASKED QUESTIONS AND ANSWERS

Hội Đồng Trung Ương – Hướng Đạo Việt Nam (HDTU’-HĐVN)

1. What is HDTU’-HĐVN?

Is an independent non-profit, international organization (NGO – Non-Government Organization) formed at the Costa Mesa Leader Conference in California, USA on July 3, 1983. Is a spiritual, emotional bridge to connect and to serve as the unified voice to all Vietnamese Scouts, Lien Doan/Vietnamese Units abroad as well as Làng/Xóm/Gia Đình Bách Hợp Senior Scouts. Members of HDTU’-HĐVN consist of Lien Doan/Units and Làng/Xóm/Gia Đình Bách Hợp Senior Scouts and all Vietnamese Scouts who register voluntarily with HDTU. HDTU’-HĐVN has a Constitution, Missions, By-Laws, and Guideline.

2. What is HDTU’-HĐVN’s Constitution?

CONSTITUTION OF INTERNATIONAL CENTRAL COMMITTEE OF VIETNAMESE SCOUTING Acknowledgement

❖ Since being forced to flee Vietnam, the Scout leaders and Scouts of both the Vietnamese Boy and Girl Scout Associations have immigrated to various nations. ❖ Though dispersed, they have shown solidarity by cooperating to continue the Vietnamese Scout Movement. The common aspiration and goal is to continue the movement through a system of communication and collaboration, abiding by the regulations of World Scouting and adapting to meet the qualifications of each nation. ❖ The compromises and commitments of the Scout units are written in this Constitution, which will serve as the foundation of organization and regulation of all units that identify as The International Central Committee Of Vietnamese Scouting (ICCVS) from here on.

In Solidarity

❖ The International Central Committee Of Vietnamese Scouting is distinguished as an extended family that includes both males and females, adheres to the Scouting principles initiated by Baden-Powell, and is rooted in the World Scout Movement. ❖ The International Central Committee Of Vietnamese Scouting bears ethnic character and meets the current need to preserve tradition, kinship and cultural heritage. In this aspect, Vietnamese Scouts are willing to cooperate with other Vietnamese organizations abroad, so long as the purpose of their activities align with that of Vietnamese Scouting.

Vietnamese Scouting System

❖ In each nation, any Vietnamese unit or unit system established is operated in a manner which exhibits compromise and agreement with the respective national Scouting Association.

❖ The International Central Committee Of Vietnamese Scouting is generally responsible for communication, coordination, and guidance. ❖ The International Central Committee Of Vietnamese

Scouting observes systems formed based upon this Constitution as contributions to the efforts of the Vietnamese Scouting community abroad in honor of the motherland and Vietnamese heritage

Created at the Vietnamese Scout Leaders' Conference - Costa Mesa, California, USA, July 3, 1983

(Amended at The International Central Committee Of Vietnamese Scouting General Assembly at Thang Tien XI, 2018 Virginia, USA)

3. What is the Mission of HĐTƯ-HĐVN?

HĐTƯ-HĐVN supports Lien Doan/Units in their efforts to develop and preserve the spirit of Hướng Đạo and Vietnamese cultural heritage in order to help the Scouts to always remember and be proud of their roots, as well as to respect and mutually collaborate with the National Scout Organization. Contribute to the education and the creation of a healthy environment for the youth via Scouting Methods. Preserve the Scouting Spirit of Hướng Đạo Việt Nam since 1930. Sponsor activities, projects, and International Jamborees for the Vietnamese Scouts from all over the world to participate.

The Role and Mission of HĐTƯ/HĐVN cannot be replaced by any Committee or Organization, However,

HĐTƯ-HĐVN wants to emphasize its independent and international status. Since we are members of the Vietnamese diaspora, living far away from the homeland, HĐTƯ-HĐVN does not belong to any National Scout Organization and does not need to be recognized by the World Organization of Scout Movement or by any NSO to be in existence. The policies of WOSM have changed currently. Therefore, HĐTƯ-HĐVN's responsibilities will become even more important. Any Lien Doan/Unit of Vietnamese Scouting abroad that would like to promote and preserve the spirit of HĐVN is encouraged to register voluntarily with HĐTƯ-HĐVN.

4. HĐTƯ-HĐVN honors and respects to the Yellow Flag with Three Red Stripes.

All Lien Doan/Units Làng/Xóm/Gia Đình Bách Hợp Senior Scouts honor and respect the Yellow Flag with Three Stripes and the Việt Nam Cộng Hòa National Anthem in all the activities according to the Resolution 002 dated July 28, 1985.

5. Does any Lien Doan/Unit have to be a registered NSO or WOSM member in order to join HĐTƯ-HĐVN?

A Lien Doan/Unit does not have to belong to any NSO. Any Lien Doan/Unit HĐVN abroad that wants to preserve the HĐVN spirit is encouraged to register voluntarily with HĐTƯ-HĐVN through Mien/Chi Nhanh and the Office of Senior Scouts.

6. What is the Relationship Between HĐTƯ-HĐVN and Other HĐVN groups in Viet Nam?

HĐTU'-HĐVN respects all Vietnamese scouts in VN, however HĐTU'-HĐVN only represents Vietnamese scouts abroad who honor the Yellow Flag Three Red Stripes; A symbol for the freedom and the voice of all Vietnamese refugees who denounce the communist regime. A scout should not be involved in politics, but a scout must have a political standpoint.

7. Are all HDVN groups in Viet Nam real and HĐTU'-HĐVN is just a fake committee to fool our community and parents?

▪ HĐTU'-HĐVN was established on July 3, 1983 by the veteran Leaders such as: Trưởng Trần Văn Khắc, Trưởng Nguyễn Văn Thợ, Trưởng Phan Như Ngân, Trưởng Mai Liệu, Trưởng Tôn Thất Hy, Tr Nguyễn Trung Thoại, etc. At that time, no scouts in Viet Nam dared to wear a scout uniform. After 36 years, the number of Lien Doan/Unit and Scouts of HĐTU'-HĐVN have grown strongly with 11 International Jamborees Thăng Tiên, 23 Traditions & Cultural Camps, 50 Regional/National Camps, Flag Ceremonies, Junior Leaderships Camp, Boy Scout Camps, Bách

Hợp Camp. ▪ The symbol and foundation of the Vietnamese Scout Movement abroad are the Yellow flag with three red stripes and the Việt Nam Cộng Hòa national anthem. ▪ The Vietnamese scouts in Viet Nam have to salute the Red flag with the yellow star and sing the “Tiến Quân Ca” which is completely opposite to the beliefs of the Vietnamese scouts abroad.

8. Has HĐTU'-HĐVN been encouraged to dissolve?

HĐTU'-HĐVN wants to emphasize its independent and international status. HĐTU'-HĐVN does not belong to any National Scout Organization and does not need to be recognized by the World Organization of Scout Movement or by any NSO to be in existence. No one has the right to ask for dissolving HĐTU'-HĐVN. Only on the day when all the Vietnamese communities of millions of Vietnamese settlers in USA, Canada, Australia, France, and Germany etc. were to be dissolved then the question should have been posed. However, this will never happen.

9. Is HĐTU'-HĐVN legal?

With the encouragement and support from WOSM and NSO, HĐTU'-HĐVN was formed in 1983. Since then, HĐTU'-HĐVN has legally functioned and received a very strong support from the community. HĐTU'-HĐVN activities expanded widely in the nations where the Vietnamese communities have been established.

In 2018, HĐTU'-HĐVN completed all the legal requirements to register as an NGO organization in Canada and has the main office in this country. The Parliament of Canada has recognized The Yellow flag with Three Red Stripes as a symbol representing the Free Vietnamese abroad.

10. Does HĐTU'-HĐVN have any opinion about the World Jamboree 2019 to be held in Virginia on July 22 when a delegate Pathfinder Scouts in VN was officially invited with the red flag and yellow star?

HĐTU'-HĐVN will not appoint nor encourage any member who would not honor the freedom spirit of the Vietnamese refugees abroad to participate in this event as the representative of HĐTU'-HĐVN.

All Lien Doan/Units or any individual who participate in this event will be understood as their personal choice. They should understand and abide the Rules and Regulations of the Camp Organizers.

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG - HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

INTERNATIONAL CENTRAL COMMITTEE OF VIETNAMESE SCOUTING (ICCVS)
DAS INTERNATIONALE KOMITEE DER VIETNAMESISCHEN PFADFINDERSCHAFT
COMITE CENTRAL INTERNATIONAL DU SCOUTISME VIETNAMIEN
www.iccvs.org www.hdtuhdvn.com www.huongdao-vietnam.net www.huongdao-vietnam.org

5792 Fleet. Hampstead, Quebec, Canada, H3X 1G7
Email: ttk.hdtu.hdvn@gmail.com. Tel (714) 200-4186.

Facebook: <https://www.facebook.com/pg/vietscouts/posts/>

THÔNG BÁO VỀ VIỆC PHÁT HÀNH KỶ YẾU KỶ NIỆM 90 NĂM PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Hội Đồng Trung Ương – Hướng Đạo Việt Nam (HĐTƯ-HĐVN) sẽ phát hành cuốn Kỷ Yếu Kỷ Niệm 90 năm Hướng Đạo Việt Nam vào tháng 9 năm 2020. Chủ đề của cuốn Kỷ Yếu 90 Năm Hướng Đạo Việt Nam là "90 Năm Đuốc Thiêng Soi Đường." Cuốn kỷ yếu này sẽ in màu hoàn toàn, bìa láng, dày khoảng 250 trang ngoài một số bài viết, nhận định, thơ, truyện, hồi ký, sử liệu Hướng Đạo Việt Nam và của HĐTƯ-HĐVN, còn có danh sách và hình ảnh của các Liên Đoàn/Làng/Xóm/Gia Đình Bách Hợp Hướng Đạo Trường Niên đang ghi danh với Miền/Chi Nhánh/Hướng Đạo Trường Niên. Cuốn Kỷ yếu này cũng sẽ có nhiều bài viết bằng nhiều ngôn ngữ Việt/Anh/Pháp/Đức để phổ biến rộng rãi đến các Hướng Đạo Sinh Việt Nam khắp nơi.

Kỷ Yếu Kỷ Niệm 90 Năm Hướng Đạo Việt Nam "Đuốc Thiêng Soi Đường" là một cuốn sách thật giá trị và được phát hành trong một thời điểm rất quan trọng của phong trào. Cuốn Kỷ Yếu này sẽ ghi nhận thêm cuộc hành trình hào hùng của Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam. Đây cũng là một di sản thật trân quý truyền lại qua các bài viết, hình ảnh, kỷ niệm của các Liên Đoàn/Làng/Xóm/Gia Đình Bách Hợp Hướng Đạo Trường Niên. HĐTƯ-HĐVN rất mong sự hợp tác và đóng góp của tất cả Quý Liên Đoàn, Quý Trường, Quý Phụ Huynh và Đoàn Sinh khắp nơi bằng bài vở cũng như việc đặt mua. Mọi sự yểm trợ về tinh thần cũng như vật chất đều là những ngọn đuốc thấp sáng để nuôi dưỡng di sản Hướng Đạo Việt Nam.

Mọi liên lạc hay thắc mắc, vui lòng liên lạc:

Ban Thông Tin: Trường Lê Minh Lý, email: minh-ly.le@hdtuhdvn.org

Tổng Thư Ký Trường Nguyễn Trí Tuệ: email: tri-tue.nguyen@hdtuhdvn.org

CỦI LỬA BÁO LIÊN LẠC

I/THU:

a/ Thu tháng 4/5/6 / 2020

1- Tr. Nguyễn Như Hùng (California)	\$ 30.00
2- LBH Seattle (WA)	\$ 100.00
3-Tr. Phạm Kiên Thiện (Texas)	\$ 100.00
4-Tr. Tăng thị Linh (California)	\$ 100.00
4 Trường Niên ủng hộ tổng cộng	\$ 330.00

b/ Tiền lời ngân hàng 4 tháng:

Tháng 3-4-5-6 /2020 = \$ 00.34

c/ Quỹ kỳ trước còn lại \$ 3,002.10

d/ Tổng cộng (a+b+c) = \$ 3,332.44

II/ CHI:

-Chi phí báo Liên Lạc số mùa Xuân \$ 378.09

Tổng cộng quỹ hiện có (30/6/2020) \$ 2,954.35

TÀI CHÁNH VP NĐTN (Quý 2/ 2020)

1/ Quỹ trại Bách Hợp \$ 00.00

2/ Quỹ sinh hoạt VP HĐTN

Thu - Chi \$ 00.00

Tồn quỹ tới tháng 6 / 2020 \$ 870.00

Tổng số tiền hiện đang có tính đến cuối tháng 6 năm 2020 là: \$ 870.00

HỖ TRỢ TÀI CHÁNH CHO VP HĐTN XIN LIÊN LẠC QUA ĐỊA CHỈ:

- Tr. Trần Xuân Đức VPT VP HĐTN
- Tr. Phan Thị Nam Thủ quỹ VP HĐTN
13502 Paysen Dr
Westminster, California 92683
Phone # (714) 722 5119

CỦI LỬA YẾM TRỢ BÁO LIÊN LẠC XIN GỬI VỀ TRƯỞNG PHỤ TRÁCH TÀI CHÁNH CỦA BBT:

Hương Nguyễn
4119 Lake Cypress Cir.
Houston, TX 77068

trangthoýnga

“ TÌNH HƯƠNG ĐẠO ”

Thân Ái Bất Tay Trái

*Tặng quý Trưởng đã thương nhau và
cưới nhau từ gia đình Hương đạo
(Scout)*

Mặt nước hồ vui

*Tặng quý Trưởng cùng sinh hoạt
Hương Đạo với người phối ngẫu.*

*Anh lia hòn đá mấy lần
Nhảy tung những cú ngắn, dần... dần... nông
Đá bay xuyên thẳng, vun vòng
Hăm dần tốc độ, người trông trầm trở.*

*Nhờ ma sát lực, đùa nô
Cùng tầng khí quyển nhấp nhô cảnh chiều.
Nhìn em, nháy mắt, anh yêu
Môi cười rạng rỡ mục tiêu cầu hòa.*

*Hồ vui theo Trưởng-Sấp-Già
Em vui theo Trưởng, Người Ta trẻ trò
Đá bay về tận đáy hồ
Đôi mình cũng mãi đóng đô Đáy Tình./.*

*Khoảnh khắc ngắn mà tương tư mấy bữa
Trưa, sáng, chiều cứ ngỡ ngắn đũa cơm
Anh hùng rom nhát thỏ, chân muốn tìm
Bụng hỏi dạ: gặp rồi làm sao nữa?*

*Bạn mấy đũa, đũa nào cũng như ngựa
Cứ thảo nguyên mà rong ruổi thông dong
Anh một mình, chữ: cân, đếm, đo, đong...
Viết rồi xé, giấy cả chồng dần mỏng.*

*Hết lóng ngóng ngồi đồng đong đũa vông,
Lại nhớ mong, đêm thức làm khổ ngày
Dạy các em vượt sông, suối, đầm, lầy...
Thương biết mấy! Tim say hoài lửa trại!*

*Rồi hết... dại: một ngày chìa tay trái
Bất bàn tay mềm mại đến ngát ngày
Hóa thơ ngây, hai trưởng học lớp đây
Tình “thân ái” cùng lên đèo, vượt ải./.*

Á Nghi, 5.5.2020

Hà hoàng tinh lặng - Cầu nguyện an lành

 CORONA VIRUS